

KALATAS

OPISYAL NA PAHAYAGAN NG REBOLUSYUNARYONG MAMAMAYAN
NG TIMOG KATAGALUGAN

Ispesyal na Isyu

Basahin at Talakayin

Marso 29, 2004

Magpunyaging Isulong ang Digmang Bayan sa Gitna ng Mabilis na Lumalalim na Krisis ng Bansa at Imperyalismo

*Pahayag ng KH-KRTK sa Okasyon ng Ika-35 Anibersaryo
ng Pagkakatatag ng Bagong Hukbong Bayan
Marso 29, 2004*

Sa ngalan ng Panrehiyong Komite ng Partido sa Timog Katagalugan (TK) mataas na nagpupugay kami sa lahat ng magiging na pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan at mga rebolusyunaryong mamamayan sa okasyon ng Ika-35 Anibersaryo ng Pagkakatatag ng Bagong Hukbong Bayan (BHB). Atin ding ihandog ang pinakamataas na

pagpupugay at paggunita sa lahat ng martir ng rebolusyon na buong giting na naghandog ng kanilang buhay para sa mga layunin at adhikain ng demokratikong rebolusyon ng bayan.

Ipinagkakapuring sabihin na ang Bagong Hukbong Bayan, mula nang itatag ito noong 1969, ang pinakakonsistente at

pinakapursigidong rebolusyunaryong armadong pwersang masugid na lumalaban sa lokal na reaksyon at paghahari ng imperyalismong US sa Pilipinas. Sa loob ng 35 taon, mula sa halos isang kusing na pinagsimulan nito sa Tarlac, lumaki at lumakas ang hukbong ito tungo sa isang pambansang hukbo na kumikilos sa humigit-kumulang sa 128 na mga larangang gerilya at sumasaklaw sa signipikanteng

Sundan sa kasunod na pahina ►

◀Mula sa nakaraang pahina

bahagi ng 700-800 mga bayan at 8,000 mga baryo o katumbas ng 50% ng lahat ng bayan at lungsod, 20% ng lahat ng baryo at 90% ng lahat ng probinsya sa bansa.

Nakamit ng Bagong Hukbong Bayan ang pagsulong na ito dahil sa matatag na pagtalima sa linya at programa ng bagong demokratikong rebolusyon ng bayan at mahigpit na pagsunod sa rebolusyunaryong pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas sa ilalim ng ideolohikal na tanglaw ng Marxismo-Leninismo-Maoismo (MLM).

May matwid na manginig at mahintakutan ang imperyalismong US at mga lokal na papet sa Pilipinas sa ibayong paglakas ng Bagong Hukbong Bayan at ng buong rebolusyunaryong kilusan. Ngayon, ang rebolusyunaryong kilusan sa Pilipinas ang pinakamatagal na nagpapatuloy na armadong kilusang rebolusyunaryo at humahamon sa paghahari at hegemonya ng imperyalismong US at mga papet nito sa Pilipinas sa bahaging ito ng Timog-Silangang Asya.

KALATAS

Marso 29, 2004
Ispesyal na I syu

Ang **KALATAS** ang opisyal na pahayagan ng rebolusyunaryong mamamayan ng Timog Katagalugan. Pinapatnubayan ito ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Inilalathala ito ng Partido Komunista ng Pilipinas (MLM) at ng Bagong Hukbong Bayan ng Timog Katagalugan.

Inaanyayahan ng Pamatnugutan ang mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan. Magpadala ng mga komentaryo at mungkahi, balita at rebolusyunaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan.

Maaaring makuha ang pinakahuling isyu ng ating pahayagan sa internet. Magtungo sa

http://www.geocities.com/kalatas_st/index.html

Tumatanggap din ng mga liham sa

kalatas_st@yahoo.com

Mula sa Maliit at Mahina, Lumaki at Lumakas ang Bagong Hukbong Bayan sa Timog Katagalugan

Tulad ng mababang pinagsimulan nang itatag ang BHB sa ika-2 distrito ng Tarlac noong Marso 29, 1969 mula sa 65 pulang kumander at mandirigma na nasasandatahan lamang ng 35 armas at 9 na ripleng awtomatik, sinimulang itayo sa Timog Katagalugan, mula sa halos wala, ang mga unang binhi ng mga armadong yunit pampropaganda ng BHB upang magbukas ng mga sonang gerilya sa estratehikong mga lugar.

Sa maagang pagpupundar at pagpapalaganap ng pakikidigmang gerilya, dumanas kaagad ng di masusukat na kahirapan ang mga panimulang binhing pwersa ng BHB mula sa malupit na mga operasyong paghanap, pagsupil at pagkitil-sa-usbong ng mga pwersang militar at Philippine Constabulary. Sa kabila ng magkakasunod na pagkaunsiyami sa mga unang pagtatangka na magbukas ng sona mula 1969-1974 sa Laguna, Batangas, Mindoro Oriental at Cavite, matagumpay na nakapagpalawak at nakaugat ang hukbong bayan sa masang magsasaka sa dalawang magkatugong lugar: una, sa hangganan ng Quezon-Bikol (Kalayaan) at pangalawa sa hangganan ng Laguna at Quezon (Kagitingan) sa Sierra Madre. Ang huli ay tuluyang nawasak noong 1975 dahil sa maling patakaran ng pagtatayo ng artipisyal na base at iba pang mabigat na pagkakamali na nagpaibayo ng mga kahirapan nang ilunsad na ng kaaway ang malakihang pagsalakay at panunupil. Higit pa, ng maling paniniwala ng mga namumuno sa larangang gerilya ng Kagitingan na di paborable ang bahaging ito ng Sierra Madre para sa pakikidigmang gerilya; at batay dito, nagsagawa ng mga hakbang nang walang pahintulot ng KR-Timog Luzon para iwanan ang lugar at ilipat ang natitirang mga pwersang gerilya sa Mindoro (Katarungan).

Samantala, mula sa pagtataguyod ng wastong patakarang pangunahing ikonsentra ang mga natirang pwersa sa itinakda ng KRTL na sentral na distrito bilang pangunahing pinauunlad na sonang gerilya, tuloy-tuloy

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

na umunlad at lumakas ang pakikidigmang gerilya sa hangganan ng Quezon-Bikol na solong natira mula sa mga sinikap ipundar sa panahong ito. Matagumpay na nabuo ng Partido ang relatibong malawak na baseng masa hanggang 1977 lalo matapos gapiin ang paksyunalismo ni Apolinario (Rey Ababag) noong huling hati ng 1976 hanggang kalagitnaan ng 1977 at isaayos ang mga nagulong gawain sa tulong ng pambansang liderato ng Partido.

Mula 1979, ang hangganan ng Quezon-Bikol (QBZ) ay tuluy-tuloy na sumulong at naging ina ng mga ipinundar na mga sona at larangang gerilya sa iba't ibang panig ng rehiyon sa sumunod na mga taon. Nag-ambag ang QBZ ng mga kadre at organisador para magbukas at magpalawak sa Bondoc Peninsula at Timog Quezon noong 1978; gayundin ng halos magkakasabay na pagbubukas noong 1979 sa magkakanugnog na lugar sa Batangas at Quezon na tinaguriang Himalayas at sa Mindoro noong 1980 at 1982. Sa malaking bahagi ng mga pagsisikap na ito, gumanap ng mahalagang papel ang Quezon-Bikol Zone (QBZ) sa pagbibigay ng mahahalagang rekursu, tauhan at mga pagsasanay para sa mga pinaunlad na mga sonang gerilya.

Samantala, sa parehong panahon at batay sa tagubilin ng komiteng rehiyon, hiwalay na sinikap ng organisasyon ng Partido sa Laguna na buksan para sa pakikidigmang gerilya ang balisbisan ng Banahaw at mataong kapatagang nakadikit sa Sierra Madre at ang tinawag na *lower* Sierra Madre na nakadikit sa Quezon. Naging matabang lupa ang mainit na pagtanggap ng masang magsasaka sa mga lugar na naging malakas ang presensya ng MASAKA-Olalia—ang bahaging tumalunton sa pambansa-demokratikong linya na nasa pamumuno ni Ka Bert Olalia at nang lumaon ay humiwalay at nagtakwil sa MASAKA na nasa impluwensya ng mga Lava. Masiglang tumugon ang mga lider nila sa pag-oorganisa at muling pag-ugnay sa maraming mga lugar na may natitira pang kasapi ng

MASAKA.

Sa pagtatapos ng dekada sitenta at pagbubukas ng unang mga taon ng dekada otsenta, mabilis na sumulong ang armadong pakikibaka sa rehiyon. Lalong pinabilis ito ng matinding krisis pang-ekonomya at pampulitika ng diktadurang Marcos na nagpasiklab sa iba't ibang anyo ng paglaban ng mamamayan sa kanayunan at kalunsuran at bumasag sa teror ng pasistang lagim.

Dahil sa desperasyon, naglunsad ang naghihinalong pasistang diktadura ng isang engrandeng kampanyang militar sa patnugot nina Heneral Fabian Ver, hepe ng AFP; Fidel Ramos, hepe ng PC; at noo'y ministro ng depensang si Juan Ponce Enrile—ang Oplan Cadena de Amor—na dinisenyo para tularan ng mas engrandeng pambansang kontra-insureksyong programa na tinawag na Oplan Katatagan. Nag-ilusyon ang diktadura na padapain ang larangang gerilya sa hangganan ng Quezon-Bikol at Bondoc Peninsula-Timog Quezon sa pagkokonsentra dito ng siyam (9) na batalyong panagupa.

Magiting na nilabanan at binigo ng Partido, hukbong bayan at rebolusyunaryong mamamayan ang engrandeng pakanang ito. Pinatunayan ng kasaysayan na ang Oplan Cadena de Amor at ang Oplan Katatagan na ipinatupad ng diktador sa buong bayan ang huling desperadong hakbang ng naghihinalong rehimen.

Mabilis na inunahan ng pagsahol ng krisis ng naghaharing sistema ang anumang puwang at luwag sa pulitika para magmaniobra si Marcos—bagay na nag-udyok sa diktador (bunga ng pagliit ng mga pampulitikang opsyon) na magawa ang pinakamalubhang pagkakamali sa tanang buhay nito—ang ipapatay ang kanyang karibal sa pulitikang si Benigno Aquino, Jr.

Ang kombulsyong pampulitikang nahinog noong 1986 ang resulta ng pagsasalubong ng krisis sa ekonomya

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

at pulitika na sinindihan ng asasinasyon kay Aquino noong 1983, sa isang panig, at sa kabilang panig at sa matagalang sukatan, ng kumulatibong mga patama ng armadong kilusang rebolusyunaryo at pampulitikang opensiba ng kilusang masa sa buong bayan. Sa makasaysayang Unang Edsa ng 1986, ibinagsak ng popular na pag-aalsa at rebelyong militar si Marcos. At kasunod nito, hinawan ang mabilis na pagsulong ng mga rebolusyunaryo sa buong kapuluan.

Subalit ang mabilis na pag-abante at paglakas ng mga rebolusyunaryong pwersa sa kanayunan at kalunsuran ay nabalaho dahil sa pangingibabaw ng insureksyunista at putsistang linya ng mabilisang tagumpay sa buong bayan. Sa rehiyon, mula 1986-88, pinamunuan noon ng taksil na si Miel Laurenaria, nahalal na kalihim ng KRTK noong 1986, ang pagpapatupad ng maling linya ng *fast track-slow track insurrection*, tatlong pangunahing makinarya at adelantong regularisasyon. Pagkatapos ng mga siphayo at kabiguan dahil sa maling linyang ito, hinanap naman ni Laurenaria at sandakot na mga kapural ang solusyon sa mga kabiguan at pag-atras sa pagpapatupad ng isang madugong panunugis sa mga pinaghihinalang impiltrador na kaaway sa loob ng Partido base sa marurupok na ebidensya, hinala at sapantaha. Sinagihan ng malaking takot si Laurenaria at mga kapural nito sa katatakutang multo na kanilang gawa-gawa na pinaliligiran diumano ang Partido ng mga impiltrador ng kaaway. Pagkatapos ibinunton ang sisi na gawa ng mga impiltrador ang pamiminsala at kabiguan ng maling linya.

Ang mapagpasyang pakikialam ng pambansang pamunuan ng Partido ang nagpatigil sa kahirangan. Ipinailalim sa mabigat na aksyong pandisiplina ang mga pangunahing kapural kabilang si Laurenaria at itiniwalag sa Partido ang mga sandakot na kapural na tumangging magwasto. Mula noon, gumawa ng mga hakbangin sa pagtutuwid ang buong organisasyon para di na muling maulit ang walang-katulad na paglapastangan sa mga

karapatan at pagkatao ng mga kasapi ng Partido at mamamayan.

Ang pananaig ng wastong linya at ang pagtatakwil sa maling linya sa loob ng Partido ang naghawan ng landas para mailunsad ng (IDKP) noong 1992. Mula noon, nagkamit ng malalaki at solidong tagumpay ang Partido at kilusan sa buong bansa.

Nag-ambag ang ating rehiyon ng sariling maliit na bahagi sa mga pagsulong at tagumpay ng kilusang rektipikasyon. Maingat na iginiya at pinamunuan ni Ka Armando Teng ang bawat detalye ng pag-abante ng mga rebolusyunaryong pwersa at gawain sa rehiyon hanggang bago siya pumanaw noong Nobyembre 2000.

Sa kasalukuyan, ang ilampung platung gerilya ng hukbong bayan ay kumikilos sa mahigit sampung mga larangang gerilya. Sinasaklaw ng mga larangang gerilya ang humigit-kumulang sa 83% ng mga distritong kongresyunal sa 10 probinsya, 60% ng mga bayan at 27% ng kabuuang mga baryo sa rehiyon.

Masiglang itinataguyod ng puopuon ng libong organisadong mamamayan at daan-daan libong baseng masa ang hukbong bayan at rebolusyunaryong armadong pakikibaka sa pamamagitan ng kanilang mga rebolusyunaryong organisasyong masa, mga komite at grupong pang-organisang bayan at mga binhi ng organo ng pulang kapangyarihang pampulitika. Sinusuportahan pa ng ilang libong partaym na milisya at mga kwerpo ng sariling pagtatanggol ang daan-daang mga pultaym na gerilya.

Sa nakaraang ilang taon, ipinakita ng rehiyong TK sa ibang mga rehiyon kung paano aabante ang pakikidigmang gerilya nang lahatang-panig sa gitna ng mabangis na pananalakay at tuluy-tuloy na pagkokonsentra ng mga panagupang batalyon ng kaaway sa mga larangang gerilya. Nagsikap ang rehiyon na mag-ambag ng ganang makakaya para sa kabuuang

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

pagsulong ng mga rebolusyunaryo sa buong bayan. Natutunan ng mga rebolusyunaryo sa rehiyon kung paano mabisang mapagsasanib at mapagsisilbi sa pakikidigmang gerilya at sa isa't isa ang pagsusulong ng malakas at sostenidong kilusan at kampanyang masa sa kalunsuran at kanayunan at gawain sa nagkakaisang prente't alyansa. At sa proseso, nalikha natin sa ilang bahagi ng ating mga larangang gerilya ang mga baseng lumalaban at aktibo sa pulitika na paulit-ulit na nakapagpapalakas sa gitna ng walang puknat na pananalakay at militarisasyon.

Ang paglakas ng rebolusyunaryong pakikibaka sa TK ay multong paulit-ulit na bumabangungot sa sinumang naghaharing rehimen na nakaluklok sa Malacañang. Kaya hindi kataka-taka na naging prayoridad ang rehiyon sa matagalang pananalakay at pagpapahina sa panahon ni Estrada at sa kasalukuyang rehimen ni Macapagal-Arroyo.

Sa loob ng paghahari ni Arroyo, ipinatupad sa rehiyon ang patakaran ng di-deklaradong batas militar. Ipinatupad ng mga kapural nitong heneral ang maduming gerang kontra-insureksyon di lamang laban sa mga pwersang gerilya at rebolusyunaryong mamamayan kundi sa mga ligal na demokratikong organisasyon, mga pwersang makabayan at mga nagtataguyod ng karapatang pantao ng mamamayan. Ang anti-komunistang panunugis ng mga pwersang militar at paramilitar sa lahat ng mga progresibo at rebolusyunaryo sa TK ay nagpapaalala sa napabantog na anti-komunistang panunugis na *Operation Phoenix* na ipinatupad ng US Central Intelligence Agency sa gera sa Byetnam at ang sariling madugong bersyon ng anti-komunistang panunugis ng mga panatikong *vigilantes* na binasbasan ni Corazon Aquino.

Nagpapatuloy na minimilitarisa ng rehimen ang rehiyon. Di pa nakuntento sa katumbas ng lakas ng 38 batalyong militar, pulisya at paramilitar na idineploy sa rehiyon, nagdagdag pa ng tatlong panibagong batalyon sa probinsya ng Cavite, Laguna, Batangas at Rizal (CALABAR)—ang 80th at 69th IB ng Philippine Army at 3rd Scout Ranger Battalion. Itinalaga ang 80th IB sa Rizal at Laguna samantalang dinala ang 69th IB sa

"Ang paglakas ng rebolusyunaryong pakikibaka sa TK ay multong paulit-ulit na bumabangungot... sa naghaharing rehimen na nakaluklok sa Malacanang."

Silangang Batangas kung saan Sierra Madre nagtayo ng mga detasment sa 12 baryo ng Rosario at 16 na baryo ng San Juan.

Labis na iniinda ng mga naghaharing uri ang bawat ipinakikitang paglakas ng mga rebolusyunaryo sa TK. Kaya inilabas na nito ang lahat ng baraha para sa kontra-insureksyon para gapiin at demoralisahin ang mga rebolusyunaryo at progresibong kilusan.

Sa katulad ding paraan, hibang na hinahangad ng mga pwersang anti-komunista ang pagkawasak ng Partido at rebolusyunaryong kilusan. Kabilang dito ang sasandakot na mga kontra-rebolusyunaryong taksil na itinakil ng Partido at mamamayan. Bilang mga ispesyal na ahente ng rehimen at imperyalismo, naging obsesyon ng kanilang anti-komunismo ang pagwasak at panggugulo sa rebolusyunaryong kilusan sa TK at sa buong bayan. Paulit-ulit nilang binubuhay ang multo ng *Operation Missing Link* (OPML) para malisyosong ipasa ang sisi at responsibilidad dito sa mabubuting bahagi ng Partido at iligtas ang mga sariling pananagutan sa kanilang krimen sa kilusan at rebolusyunaryong mamamayan.

Ang antikomunistang barkadahan nina Ed Mora-Miel Laurenaria, na kabilang sa pangkat ng Rebolusyunaryong Hukbong Bayan-Marxist Leninist Proletarian Party (RHB-MLPP), ang nagpakana ng panibagong anti-komunistang propaganda para sirain ang Partido at rebolusyunaryong kilusan sa pamamagitan ng

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

pagbuhay sa paulit-ulit na niresiklong litanya ng mga kasinungalingan at halong-kasinungalingan hinggil sa OPML. Nais nilang linlangin ang publiko sa mga hinabing kasinungalingan at ilibre si Laurenaria at mga kapural sa sariling mabigat na pananagutan.

Ipokrita si Arroyo at mga nasa likod ng maitim na pakanang ito na nananawagan sa pagtatayo ng diumano'y isang *Truth Commission* para imbestigahan ang OPML at mga katulad para sa isang mapagpasyang pagsasara (*closure*). Una muna'y kailangang gumawa si Arroyo ng sariling pagtutuos sa mamamayan, bilang *commander-in-chief* ng AFP, ng mga karumal-dumal na krimen at mga paglabag sa karapatang-tao ng kanyang sariling sandatahang lakas at pulisya.

Sa TK lamang, walumpu (80) na at humahaba pa ang listahan ng mga dinukot at brutal na pinaslang ng mga pwersang militar na kabilang sa mga ligal ng organisasyong masa, mga aktibistang para sa karapatang-tao at myembro ng progresibong partidong Bayan Muna. Ang pinakahuli ay ang brutal na pagpaslang kina Eden Marcellana, pangkalahatang kalihim ng Karapatan-TK, Eddie Gumanoy, tagapangulo ng Katipunan ng mga Samahang Magbubukid-Timog Katagalugan (KASAMA-TK), Atty. Juvy Magsino, bise alkalde ng Naujan, Oriental Mindoro, masugid na tagapagtanggol ng karapatang-tao at kasapi ng Bayan Muna, Leyma Fortu, pangkalahatang kalihim ng Karapatan-Oriental Mindoro, at Adrian Alegria, *coordinator* ng Anakpawis party-list.

May sariling kaparaanan ang Partido bilang isang partidong may integridad at kasarinlan at katapatan sa sarili at sa adhikain upang gumawa ng sariling pagsisiyasat at pagwawasto at mapagpasyang mapigilan ang pag-uulit ng mga ito. Sa katunayan, ang naturang hibang na mga kampanya ay sinaklaw ng IDKP kung saan nilutas hanggang sa pinakaugat ang mga kamalian at paglabag at muling pinagtibay ang mga wastong rebolusyong prinsipyo. Puspasang pinag-aralan ng Komite Sentral ang mga dahilan ng mga pangyayari upang humalaw ng

mga aral, muling pagtibayin at ipwesto ang wastong mga patakaran at proseso at maiwasang maulit pa ang mga kamalian sa hinaharap.

Maring kinundena ng Partido ang hibang na mga kampanya bilang produkto ng malalang burges at petiburges na suhetibismo at kapusukan, at seryosong pambabaluktot at paglabag sa mga prinsipyo, linya, patakaran at alituntunin ng Partido, hukbong bayan at rebolusyong kilusan. Ang kapabayaan sa gawaing ideolohiya, pagkahirati sa kalunsuran at pamamayani ng mga maling linya ng adbenturismong militar at insureksyunismong lunsod noong dekada '80 ay nagsilbing kundisyon para sa pag-iral ng mga kamaliang ito.

Ang mga nagpatupad ng hibang na kampanya ay idinaan sa rektipikasyon, re-edukasyon at mahigpit na mga prosesong pandisiplina ng Partido alinsunod sa bigat ng kanilang partisipasyon at responsibilidad—mula pagpuna sa may pinakamagagang hanggang pagtiwalag sa Partido sa may pinakamabibigat na kasalanan.

Ang mga kamaliang bunga ng hibang na kampanya at mga ginawang pagtutuwid dito ay higit na nagpalakas sa rebolusyong integridad ng Partido at kilusan, nagpaibayo ng tiwala ng mamamayan sa pagiging sinsero at tapat nito sa mga adhikain at nag-engganyo ng mas puspusang pagtataguyod sa demokratikong rebolusyong bayan.

Ang paglakas ng hukbong bayan at ng popular na suportang masang tinatamasa nito ay salaminan at ekstensyon ng paglakas ng pulang kapangyarihang pampulitika sa mga kanayunang saklaw ng ating mga sona't larangang gerilya. Habang hindi binibitiwan ng Partido ang linya ng demokratikong rebolusyon at linyang antipyudal bilang pangunahing nilalaman ng pakikibakang magsasaka, hindi masasaid ang balon ng magtataguyod

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*
ng armadong pakikibaka.

“Sa dulo ng baril nagmumula ang kapangyarihang pampulitika”—ang popular na kasabihan ni Kasamang Mao Zedong. Kung wala ang hukbong bayan at armadong pakikibaka na isinusulong nito, hindi magtatamasa ang mamamayan ng tunay na kapangyarihang pampulitika sa kanayunan—sa pamamagitan ng kanilang mga rebolusyunaryong organisasyon at mga organo ng kapangyarihang pampulitika. Kahit hindi pa man naipagwawagi ang rebolusyon sa buong bayan, ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika na itinatayo sa iba’t ibang antas at saklaw ay gumagampan na ng mga tungkulin sa paggugobyerno at umiiral sa malawak na bahagi ng bayan ang dalawang kapangyarihan – isang rebolusyunaryo at isang reaksyunaryo. Tumutulong ang hukbong bayan sa mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa pagtupad ng iba’t ibang tungkulin sa gubyernong rebolusyunaryo.

Naghuhumiyaw sa pagprotesta ang mga reaksyunaryo sa paggigiit ng rebolusyunaryong gubyerno na magpatupad ng rebolusyunaryong pagbubuwis sa saklaw nito laban sa mga kaaway-sa-uri. Nag-iingay ang mga reaksyunaryo sa pagpapataw ng rebolusyunaryong gubyerno ng *permit to campaign fee* (PTC) sa mga reaksyunaryong kandidato kaugnay sa burges na ehersisyong elektoral sa Mayo, 2004. Kanilang pinararatangan na ito’y simpleng pangingikil at gawaing terorista.

Dapat patuloy na igiit ng rebolusyunaryong kilusan ang kapangyarihang magpataw at ipatupad ang mga batas at patakaran ng gubyernong bayan kaugnay sa pagbubuwis. At dapat nitong patuloy na atasan ang hukbong bayan na ipatupad ang mga tungkuling ito ng rebolusyunaryong gubyerno sa abot ng makakaya.. Ito

ay isang lehitimo at integral na tungkulin ng paggugobyerno – isang malinaw na pag-ehersisyo ng rebolusyunaryong kapangyarihan sa isang tipak ng teritoryo.

Ang Permit to Campaign (PTC) ay isang ispesyal na anyo ng pagbubuwis sa mga reaksyunaryong kandidato kapalit ng mga pribilehiyo na ibibigay ng rebolusyunaryong gubyerno para sila ay malayang makapagsagawa ng aktibidad kaugnay sa kampanyang elektoral. Pagkilala ito na umiiral sa isang tipak na teritoryo ang rebolusyunaryong kapangyarihan at dapat silang pumailalim sa mga batas at patakarang ipinatutupad ng rebolusyunaryong gubyerno sa nasabing saklaw. Ito’y likas na karapatan at pribilehiyo ng anumang gubyernong nag-iehersisyo ng kapangyarihan sa isang tiyak na teritoryo. Ito ay paggigiit ng reyalidad na magkasabay na umiiral ang dalawang kapangyarihan sa bansa – isang sumisibol at lumalakas na rebolusyunaryong kapangyarihang pampulitika, sa isang panig, at isang nabubulok at pabagsak na reaksyunaryong kapangyarihang kinakatawan ng kasalukuyang rehimen, sa kabilang panig.

Ang Bagong Hukbong Bayan ay patuloy na nakapagpapalakas sa mahigpit na pagtupad ng tatlong magkakambal na tungkulin nito sa pagsusulong ng armadong pakikibaka, pagtatayo ng base at pagsusulong ng rebolusyong agraryo. Ito’y di lamang isang matatag na pwersa para sa paglaban kundi malakas na angklang pwersa sa produksyon at sa gawaing pagpupukaw, pag-oorganisa at pagpapakilos.

Sa nakaraang 35 taon, masigasig na pinukaw nito ang masang magsasaka sa pagtataguyod ng armadong pakikibaka sa pamamagitan ng pagsusulong ng mga antipyudal na pakikibakang masa—pagpapababa ng upa-sa-lupa, pagpawi ng usura, pagpapataas ng sahod ng mga manggagawang-bukid, pagpapataas ng presyo

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

ng produktong bukid, pagpawi ng komersyanteng pagsasamantala, pagpapabuti ng produksyon at promosyon ng simpleng kooperasyon.

Sa pagtataguyod sa linya ng antipyudal na nagkakaisang prente, pinukaw at pinakilos ng hukbong bayan ang pinakamalaking pwersang masa sa kanayunan para sa demokratikong rebolusyon ng bayan at nilikha nito ang malawak at malalim na base para sa sustenidong pagsusulong ng armadong pakikibaka.

Nangingibabaw sa lahat ng sandali ang rebolusyunaryong pulitika sa pagtupad ng mga gawain ng hukbong bayan. Sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba at pamamarusa sa mga pusakal na kaaway ng mamamayan, laging ipinauuna ang mga usapin at layunin sa pulitika kaysa militar.

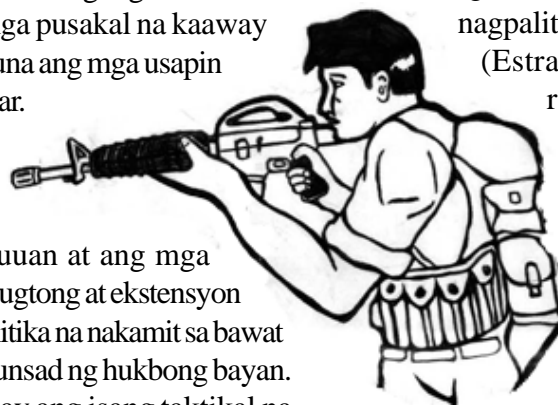
Higit sa anupaman, sinusukat ang tagumpay ng mga operasyong militar bilang tagumpay sa pulitika sa kabuuan at ang mga tagumpay na pangmilitar ay karugtong at ekstensyon lamang ng mga tagumpay sa pulitika na nakamit sa bawat partikular na operasyong inilulunsad ng hukbong bayan. Hindi maituturing na tagumpay ang isang taktikal na opensiba kung nakamit nga ang mga layuning militar pero nabigong kamtin ang mga layuning pulitikal o kaya'y nagbunga ng malalaking negatibong implikasyon sa pulitika at opinyong publiko. Sa kabaligtaran, tagumpay ang isang taktikal na opensiba na nagbunga ng malaking tagumpay sa pulitika kahit na nabigong kamtin o parsyal lamang na nakamit ang mga layuning militar sa operasyon.

Sa harap ng malakas na opensibang sikolohikal ng imperyalismo at mga lokal na reaksyunaryo na tatakang terorista ang mga kilusan para sa pambansang pagpapalaya at mga anti-imperyalistang organisasyon at kilusan, dapat mahigpit na panghawakan at bigyan ng mataas na pagpapahalaga ang mga usapin sa pulitika sa bawat inilulunsad na taktikal na opensiba ng hukbong bayan. Dapat magtamasa ng papalaking suporta mula sa mamamayan ang bawat taktikal na opensiba na inilulunsad ng hukbong bayan.

Mangyayari ito kapag lehitimo, may sapat na

pampulitikang preparasyon, napapanahon, makatwiran at makatarungan ang basehan ng mga inilulunsad nitong taktikal na opensiba at pamamarusa. Usapin din ito ng pagkuha ng paborableng opinyong publiko di lamang sa lokal kundi sa arenang internasyunal. Kung wala ang mga elementong ito o mayorya ng mga elementong ito sa pulitika, makasisilip ng puwang ang mga pwersang kontra-rebolusyunaryo at anti-komunista na siraang-puri ang Partido, hukbong bayan at pambansa-demokratikong kilusan sa mata ng mamamayan at opinyong publiko.

Sa nakaraang mag-aanim nang taong tuluy-tuloy na opensibang militar ng AFP at PNP sa halos lahat ng mga larangang gerilya natin, nabigo ang nagpalitang mga reaksyunaryong rehimen (Estrada at Arroyo) na pahupain ang

rebolusyunaryong paglaban, daluyong ng kilusang masa at tuluy-tuloy na pagsulong ng armadong pakikibaka sa rehiyon. Bigo ang 202nd Bde na wasakin ang mga larangang gerilya sa Laguna, Rizal at Batangas. Lalong bigo ang 204th Bde na padapain ang mga larangang gerilya sa isla ng

Mindoro. Lalong hindi na kinayang pigilin pa ng 201st Bde ang paglakas ng mga rebolusyunaryo sa Quezon at pag-ugat sa Marinduque. Bigo din ang Western Command(WESCOM) na kitlin-sa-usbong ang armadong kilusan sa Palawan.

Kung susukatin ang kumulatibong nailunsad na mga taktikal na opensiba sa nakaraang anim na taon, masasalamatin humigit-kumulang ang mga tagumpay at pagsulong sa isang aspeto ng pakikidigmang gerilya sa rehiyon. Mula 1997 hanggang 2002, may kabuuang nailunsad na 310 mga taktikal na opensiba. Dumanas ang kaaway ng kabuuang 423 kaswalti, kabilang ang 281 patay, 132 sugatan at 9 na binihag sa labanan. Kinumpiska ang kabuuang 373 sandata kabilang ang 176 na malalakas na kalibreng riple, maraming bala at mga kagamitang militar at pangkomunikasyon. Ang mga opensibang ito ay 70% sa kabuuang bilang ng naganap na mga labanan sa rehiyon.

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

Sa kabila ng papalaking *deployment* ng mga pwersang panagupa sa mga probinsya ng CALABAR at Mindoro, tuluy-tuloy na nakakabawi at muling nakapagpapalakas ang mga larangang gerilya na dumanas ng pansamantalang pinsala dahil sa malakas na pananalakay ng AFP at PNP. Sa nakaraang taon at sa unang kwarto ng 2004, malalakas na bigwas ang tinamo ng mga pwersang militar mula sa kamay ng BHB. Ilan sa matitingkad ay ang sumusunod:

1. Magkasabay na reyd sa ditatsment ng Phil. Coast Guard at barko ng Philippine Navy sa Ungos, Real, Quezon noong Agosto 19, 2003 ng mga pwersang gerilya sa ilalim ng Apolonio Mendoza Command. Sa nasabing reyd, napatay sina 1st Seaman Ismael Bernal, ang *station commander* ng Phil. Navy at si MCPO Joseph Denmarca, *station commander* ng Phil Coast Guard. Ang mga nasugatan naman ay sina Jovencio Pilar at Antonio Fernandez kapwa ng Phil. Navy habang may 2 pang sugatan mula sa Phil. Coast Guard. Nakakumpiska ang BHB ng (3) Cal. 50 Heavy Machine Gun, (2) M16 Riple, (1) Cal. 45 at (1) .9mm pistol. Sinunog ng mga *p u l a n g* mandirigma ang Cutter Boat ng Phil Navy. Ginamit ang nakumpiskang heavy weapons sa ditatsment ng Phil. Navy sa pag-atake sa ditatsment ng Phil. Coast Guard na nagdulot ng grabeng pinsala sa naturang ditatsment. Sa kabilang banda, walang natamong mabigat na pinsala ang panig ng BHB.

2. Ambus sa 19th Special Forces Company noong Agosto 19, 2003 sa Sitio Sinco, Brgy. Bucal, Bongabong, Oriental Mindoro ng mga gerilya sa ilalim ng Lucio de Guzman Command. Napatay sa nasabing ambus ang apat na elemento ng 19th SFC kabilang sina 2Lt Cayetano Curitana II, CO; 2Lt Diovi Villanueva, Ex-O; TSgt Lenny Vinluan at Cpl Rogelio Balaba na nakadestino sa Brgy Hagan, Bongabong, Oriental Mindoro. Kinumpiska ang anim na ripleng awtomatik kabilang ang isang M203 grenade launcher.

3. Ambus sa Brgy. San Agustin, Sablayan, Occidental Mindoro noong Agosto 20, 2003 sa yunit ng Charlie Company ng 16th IB at PNP ng bayan ng Sablayan. Nasamsam ang (3) M16, (1) M14, (1) Super 38 na pistola at mga bala. Tatlo ang patay sa kaaway (2 mula 16th IB at 1 PNP). Sumuko ang team lider ng grupo ng kaaway (SPO3 Pacifico at isang CAFGU) na trinato nang maayos at makatao.

4. Dagliang ambus ng mga pwersang gerilya sa ilalim ng Nilo Hatol Command sa nag-ooperasyong tropa ng 1st IB Philippine Army sa bawnderi ng Kalayaan, Laguna at Mauban, Quezon noong Oktubre 5, 2003. Napatay sa aktwal na labanan ang apat na kaaway at namatay pa ang dalawang malubhang nasugatan bago nadala ng helikopter sa ospital.

5. Ambus sa Sitio Kadilawan, Brgy. Cabacao, Abra de Ilog noong Oktubre 10, 2003 sa isang owner *type jeep* na lulan ang apat na elemento ng 408th PPMG na nakabase sa Mamburao. Napatay sa ambus ang dalawang elemento ng PPMG at dalawa ang nasugatan. Nasamsam sa mga kaaway ang (2) M16, (1) M14, (1) cal.45 at mahigit na 500 bala ng riple. Walang nasugatan sa panig ng yunit ng hukbong bayan.

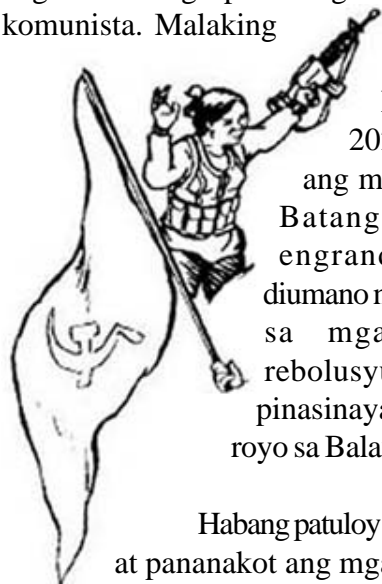
6. Reid sa detatsment ng 740th Combat Group ng Philippine Air Force sa Dacanlao, Calaca, Batangas noong Enero 10, 2004. Napatay ang 11 kaaway at sugatan ang 10 pa. Nakumpiska ang (1) M16. Malaking tama sa moral ng kaaway ang opensibang ito ng BHB na matagal nang namamayagpag sa lalawigan.

Ang mga taktikal na opensibang ito ang maliwanag na pruwera na bigo ang kontra-insureksyong opensiba ng kaaway sa rehiyon. Ang sunod-sunod na taktikal na opensiba sa isla ng Mindoro ay nagpasinungaling sa matagal nang paghahambog ng 204th Bde at rehimeng

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

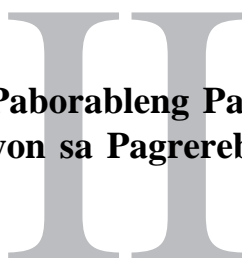
Arroyo na nagtagumpay ang mga “operasyong pamayapa” ng AFP sa isla at mapagpasya nang nalinis ang isla sa mga pwersang gerilya at banta ng mga komunista. Malaking sampal din sa rehimen at sa pagyayabang ni

Hen. Efren Orbon ng 202nd Bde na nalipol na ang mga rebolusyunaryo sa Batangas sa ginawang engrandeng pagpapasuko diumano noong Disyembre, 2003 sa mga tagasuporta ng rebolusyunaryong kilusan na pinasinayaan ni Macapagal-Arroyo sa Balayan at Lipa City.

Habang patuloy na nagpupunla ng lagim at pananakot ang mga pwersang militar ng rehimen sa mamamayan, aanihin nila ang poot at higit na paglaban sa bawat sulok ng kanayunan at lungsod ng Timog Katagalugan. Ang bawat pagpatay, pagmamalupit at mga karumal-dumal na krimen na inihahasik ng rehimen at pwersa ng pasismong nasa AFP at PNP ay ibayong magbubunsod ng lahat na tipo ng paglaban ng mga uring pinagsasamantalahan at inaapi. At darating ang panahon na kahit ang tuluy-tuloy na pagpapalaki ng pwersang militar at pulis na itatalaga sa rehiyon ay di makasasapat para patahimikin ang nag-aalimpuyong galit ng sambayanan na sa maraming paraan ay mag-aambag sa pagsusulong ng pakikidigmang gerilya. Sa panahong ito, magiging malawak na libingan ng mga pasista at mga pwersa ng reaksiyon ang buong rehiyon ng Timog Katagalugan.

Higit na Paborableng Pambansang Kundisyon sa Pagrerebolusyon

Walang kasing inam kaysa ngayon ang mga kundisyon para sa pagrerebolusyon. Sa walang katulad na paraan, mabilis na nauuk-ok ang mga pang-ekonomya at pampulitikang salik na lumilikha ng anumang larawan

at ilusyon ng istabilidad sa ekonomya at pulitika ng naghaharing rehimen. Sa katunayan, ang krisis ng malapyudal at malakolonyal na sistema ay talamak na kanser ng lipunan na unti-unting pumapatay sa bawat himaymay ng buhay panlipunan, nag-aanak ng demoralisasyon at desperasyon.

Sa loob ng tatlong taong panunungkulan ni Macapagal-Arroyo, ibayong bumilis ang pagbulusok ng lipunang Pilipino. Walang kaparis ang korapsyon sa lahat ng institusyon ng reaksiyunaryong gubyerno. Sa katunayan, nangingibabaw ang kultura ng katiwalian mula sa pinakamababa hanggang sa pinakatuktok ng burukrasya-sibil, militar at pulisya. Walang bukas na puwang para umasenso kundi ang maging tiwali. Kaya hindi kataka-takang maging ikaapat ang Pilipinas sa listahan ng pinakatiwaling bansa mula sa dating inuukupa nitong ika-14 na pwesto sa listahan ng mga tiwaling bansa — isang maipagmamalaking rekord ni Arroyo sa kanyang panunungkulan na dumaig sa mga nagdaang reaksiyunaryong rehimen.

Patuloy ang pagsadsad ng ekonomya. Lahat ng mga mayor na panukat sa ekonomya ay bumabagsak. Mula sa naitalang P217 B depisito sa badyet noong nakaraang taon, patuloy na lumulobo ito at nitong Enero nagtala muli ng P58.9 B at tinatayang aabot pa sa P100 B pagkatapos ng eleksyon sa Mayo samantala, ang pagkalugi sa kalakalan ay umabot na sa \$336 M.

Ang kabuuang pampublikong pagkakautang ng rehimen ay umabot na sa P5.162 trilyon noong 2003. Samantala, ang dayuhang pagkakautang na \$58 B ay 60% ng kabuuang pampublikong pagkakautang ng bansa. Ang una ay patuloy pang nadadagdagan para takpan ang taunang depesito sa badyet samantalang ang pangalawa, para punan ang lumalaking pagkalugi sa kalakalan. Bumangga na sa blangkong pader ang naghaharing rehimen kung paano makakaalpas sa sumpa ng pagkakautang. Ang 46% ng badyet na nagkakahalaga ng P357 B ay nakalaan lamang na pambayad sa interes at pagsiserbisyo sa dayuhang utang.

Patuloy na bagsak ang halaga ng palitan ng piso sa dolyar ng US. Hindi na ito makaahon sa markang P

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

56.00. Sa kasalukuyan, bumagsak sa pinakamababa sa kasaysayan na P56.45 ang palitan nito sa US \$1.00. Sa pagbaha ng salapi habang nalalapit ang eleksiyong presidensyal sa Mayo, lalong lumalaki ang banta ng di makontrol na implasyon at depresasyon ng piso.

Ang globalisasyon ng “malayang pamilihan” na walang kahihiyang itinataguyod ni Arroyo ang numero unong salot na lumilikha ng walang taros na kahirapan, karukhaan at brutalidad sa sambayanang Pilipino. Hinubad na ni Arroyo ang anumang pagpapanggap para sa preserbasyon ng pambansang patrimonya, soberanya at pambansang integridad. Sa katunayan, kanyang isinuko na sa dayuhang interes ang pambansang kasarinlan ng Pilipinas, inalis ang mga proteksyon sa pambansang patrimonya at inabandona ang anumang pabalat-bungang komitment para sa reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon.

Winawasak ng “malayang pamilihan” globalisasyon ang lokal na produksiyong agrikultural at limitadong manupaktura para sa lokal na konsumo. Walang kalaban-laban sa kumpetisyon ang mga lokal na produkto sa bumabahang importasyon ng higit na murang mga produktong agrikultural at pangkonsumo. Nagbabagsakan at nagsasara ang mga lokal na manupaktura dahil sa mataas na gastos sa importasyon ng mga hilaw na materyales para sa produksyon ng may mababang dagdag-na-halagang malamanupaktura para sa eksport at re-eksport. Kung tutuusin, matagal nang may depresyon sa produksyon at pamilihan ng mga katulad na tipong ito ng malamanupaktura sapul noong krisis pinansyal ng 1997 at bunsod ng sobrang produksyon ng mga katulad na produkto sa daigdig.

Bunga nito, pumaimbulog ang kawalan ng hanapbuhay at matarik na bumagsak ang kita ng mga mamamayan. Kahit sa sariling sinalamangkang estadistika

ng reaksyunaryong gubyerno, di nito maiwasang aminin ang pagtaas ng kawalang-trabaho tungo 11% noong Enero, 2004 o katumbas ng 3.899 M ang walang hanapbuhay. Mas mataas ito sa 10.1% na naitala noong Oktubre, 2003 na nag-iimbwelto sa 3.55 M ng lakas-paggawa. Pinabubulaanan mismo nito ang pantastikong mga pahayag at pangako ng rehimen na lilikha ito ng isang milyong trabaho sa kada taon sa gitna ng ekonomikong depresyon ng mga bansang atrasado tulad ng sa Pilipinas.

Ang tunay na larawan ay mas masahol pa sa upisyal na estadistika na inaamin ng rehimen. Ang disempleyo (kawalan at kakulangan ng hanapbuhay) ay umabot na sa mahigit sa 50% ng mga may kakayanang magtrabaho. Mas dumami ang naghihikahos at maralita na umabot na sa mahigit 85% ng populasyon.

***“Winawasak ng “malayang
pamilihan” globalisasyon ang
lokal na produksiyong
agrikultural at limitadong
manupaktura para sa lokal na
konsumo.”***

Kulang na kulang ang serbisyong panlipunan na tinatanggap ng mamamayan. Patuloy na lumiliit ang pondong nakalaan sa edukasyon, kalusugan, pabahay at iba pang batayang serbisyo na kailangan ng mamamayan habang binubundat naman ng pondo at patuloy na gumagasta ng dambuhalang

halaga ng nalikom na buwis para sa pagbabayad-utang, militar at pulisya, pondo sa paniktik, paglalakbay sa ibang bansa, kompyuter, kotse para sa matataas na burukrata at iba pang maluhong pamumuhay ng naghaharing uri.

Matinding hinagupit ng disempleyo at papabagsak na kita hindi lamang ang masang anakpawis ng mga manggagawa at magsasaka kundi pati ang mga panggitnang saray ng lipunan. Ang malawak na masa ng sambayanan ay hinahagupit ng pagsirit ng tuwiran at di-tuwirang buwis, presyo ng mga batayang bilihin at mga bayarin sa mabilis na sumasahol na mga serbisyong panlipunan at imprastraktura. Mabilis na tumaas ang singil sa tubig, kuryente, transportasyon at iba pang serbisyong

Sundan sa kasunod na pahina ▶

publiko.

Mahigit 60% ng kababaihan at mga bata ang dumaranas ng malubhang malnutrisyon. Laganap ang mga sakit at bulnerabilidad sa karamdaman. Halos walang serbisyong pangkalusugan mula sa reaksyunaryong gubyrno kapwa sa kanayunan at kalunsuran. Paparaming mga bata ang hindi na makapagaral sanhi ng gipit na kalagayan ng kanilang mga magulang at kawalan ng mga pasilidad pang-eskwela. Sa pinakamalalaking syudad lamang gumagastos ang gubyrno para sa pakitang-taong mga proyektong pabahay.

Ang labis na suplay ng enerhiya bunsod ng puno-ng-katiwaliang pagdami ng mga pribadong kumpanya ng kuryente at ng pagpapatakbo sa Malampaya gas pipeline ay hindi nagpababa sa mga singil kundi nagtulak pa sa mga kumpanya ng kuryente na sumingil ng sobra sa mga konsyumer. Ang pribatisasyon ng serbisyong tubig at mga estero sa National Capital Region ay nagresulta sa walang rendang pagsingil ng sobra kasabay ng pagsahol ng serbisyo.

Dahil sa napipintong eleksyong presidensyal sa Mayo, muli na namang nagpakita ng interes ang rehimeng Arroyo na buhayin ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP. Nais sangkalanin ni Arroyo ang usapang pangkapayapaan na kanyang isinantabi sa nakaraang mga taon para mag-ipon ng sariling pampulitikang puntos pabor sa kanyang kandidatura at sikaping iahon ang sadsad nyang popularidad.

Isang malaking tagumpay para sa rebolusyon at mamamayan ang pinagkasunduang *Joint Oslo Declaration* ng GRP at NDFP sa pagsasara ng pag-uusap sa Oslo, Norway. Dahil batbat ng kahirapan ang sitwasyon ng rehimen, napwersa itong magbigay ng malalaking

konsesyon sa kahilingan ng NDFP Panel na itayo ang *Joint Monitoring Committee* sa pagpapatupad ng naunang kasunduan hinggil sa *Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law (CARHRIHL)* at ang pagbibigay ng komitment ng GRP na kikilos para kumbinsihin ang US, Canada, Australia at European Union na alisin sa listahan ng mga teroritang organisasyon ang CPP-NPA.

Nabigo din ang GRP Panel at rehimeng Arroyo na gamiting porum ang usapang pangkapayapaan para ilagay sa hapag-usapan ang usapin sa pag-ehersisyo ng demokratikong gubyrnong bayan ng kapangyarihan nito sa pagbubuwis at pagkolekta ng PTC bilang ispesyal na

anyo ng buwis sa mga reaksyunaryong kandidato na nagnanais magkampanya sa saklaw ng teritoryo ng rebolusyunaryong gubyrno. Binigo rin sa usapan ang pakanang itali ang rebolusyunaryong kilusan sa balangkas ng pagsuko na inilatag ng Final Peace Agreement ng GRP at sa isang walang taning na tigil-putukan.

Habang patuloy na lumalakas ang armadong pakikibaka at rebolusyunaryong kilusang masa, higit na lalakas ang pusisyon at angklahan ng rebolusyunaryong kilusan para sa negosasyon at pagwawagi ng malalaking konsesyon sa naghaharing rehimen. May halaga ang negosasyon sa kapayapaan bilang isang anyo ng ligal na pakikibaka hanggat hindi binibitiwan ng Partido at mamamayan ang pangunahing anyo ng armadong pakikibaka bilang tanging daan sa pagkakamit ng kapangyarihan para sa mamamayan at pagtatayo ng tunay na demokrasyang bayan.

Ang pakikitungo sa burges na eleksyon ay isa pang anyo ng pakikibaka sa arenang ligal na mas mababa ang inuukupang lugar at kahalagahan sa iba pang mga anyo ng parlamentaryong pakikibaka. Gayunman, dapat natin itong pakitunguhan para ibayong magkamit ang

Sundan sa kasunod na pahina ▶

"Habang patuloy na lumalakas ang armadong pakikibaka... higit na lalakas ang pusisyon at angklahan ng rebolusyunaryong kilusan para sa negosasyon..."

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

rebolusyon ng kagyat at matagalang mga pakinabang.

Ginagamit natin ang rebolusyunaryong dalawahang taktika at mga taktika sa nagkakaisang prente sa burges na eleksyon. Matalas na iginuguhit ng Partido at mga rebolusyunaryong organisasyong nasa pamumuno nito na di dapat magkaroon ng ilusyon ang mamamayan na pundamental na mababago ang lipunan ng mga burges na eleksyon kundi dapat silang kumilos para sa pagwasak at pagpapahina ng mga burges na institusyong ito na sumisiil sa kanilang demokratikong karapatan at taluntunin ang landas ng rebolusyunaryong paglaban para wasakin ang paghaharing kumprador-panginoong maylupa at itanghal ang sarili bilang bagong naghahari sa isang demokratikong gubyernong koalisyon. Sa isang banda, ang pagbibigay pansin ng Partido sa mga lumalapit na kandidato at reaksyunaryong partido ay nasa balangkas ng pakikipag-isang prente at kung gayon, dapat silang

pakitunguhan batay sa ating mga patakaran at taktika sa pakikipag-isang prente.

Samantala, ang mga progresibo at ligal na organisasyon ay maaaring gamitin ang sariling lakas at impluwensya para magpatakbo, suportahan at magpanalo ng pinakamaraming progresibo sa reaksyunaryong burukrasya para magtaguyod ng patriyotikong plataporma, ipalaganap ang pambansa-

demokratikong linya at itaguyod at ipagtanggol ang saligang interes ng mamamayan habang sa kabilang banda, kumabig ng iba pang pwersang makabayan, at maging mga elementong reaksyunaryo sa loob ng iba't ibang tipo at antas ng pakikipagkaisa, pagtutulungan at alyansa na makikinabang ang mamamayan. Kahit pumapaloob ang mga ligal at progresibong mga organisasyon at kilusan sa balangkas ng reaksyunaryong eleksyon, dapat silang aktibong magsagawa ng propaganda at edukasyon para wasakin ang anumang repormistang ilusyon sa hanay ng mamamayang naniniwala pa sa burges na eleksyon.

Ang tindi ng krisis ng lipunang malapyudal at neokolonyal ay ibayong nagsasadlak sa mamamayan sa walang kaparis na kahirapan at pagsasamantala. Ipinapasa ng mga naghaharing uring kumprador-burges at mga panginoong maylupa ang krisis sa karaniwang mamamayan sa anyo ng papaliit na sahod, mataas na presyo ng mga bilihin, mataas na singil sa kuryente, tubig at iba pang serbisyo, patung-patong na buwis, mababang presyo ng produktong bukid at iba pang pwedeng paraan para pigain at pahirapan ang mamamayan.

Bunsod nito, itinutulak ng krisis ang mamamayan para magsagawa ng sama-samang pagkilos at paglaban para iprotesta ang pagpapahirap at pagsasamantala sa kanila. Paulit-ulit na iginigiit ng mga magsasaka ang tunay na reporma sa lupa. Ipinaglalaban naman ng mga manggagawa ang kanilang kaseguruhan sa trabaho at mataas na sahod sa gitna ng pananalasa ng patakaran ng *flexible jobs*, kontraktwalisasyon, pangwawasak sa kanilang unyon at pagsagka sa kalayaang mag-organisa at makipagtawaran. Nilalabanan ng mga maralitang lungsod ang mga demolisyon at pagpapalayas at iginigiit ang makataong pamumuhay. Ang mga kabataan ay nag-aahita para sa karapatan sa edukasyon at nilalabanan ang komersyalisasyon ng edukasyon. Itinataguyod ng mga kababaihan ang pantay na proteksyon sa pook-trabaho, diskriminasyon, proteksyon sa mga bata at karahasan laban sa kababaihan. Nagpoprotesta ang mga tsuper laban sa walang patumanggang pagtaas ng presyo ng krudo at gasolina na nagpapaliit sa kanilang kita. Naliligalig ang mga propesyunal at petiburgesyang lungsod sa lumiliit na kita at lumalaking gastusin para

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

mabuhay nang disente. Nagsimula nang kumilos at magprotesta ang maliliit na negosyante dahil sa pagkalugi bunga ng kumpetisyon at pangwawasak ng malalaking negosyong dayuhan at lokal.

Ang lipunang Pilipino ay isang nagngangalit na bulkan na anumang oras ay sasambulat. Nasa pusisyon ang Partido, hukbong bayan at buong rebolusyunaryong kilusan na giyahan ang galit na ito ng mamamayan tungo sa isang rebolusyunaryong paraan. Malaki pa ang kailangang gawin at hitik sa maraming posibilidad ang darating na hinaharap para sa ibayong paglakas ng pambansa-demokratikong rebolusyon.

Krisis ng Imperyalismo at Pagdaluyong ng mga Patriyotiko at Anti- Imperyalismong Kilusan

Ang pandaigdig na sistemang kapitalista ay patuloy na binabayo ng di malutas-lutas na krisis ng monopolyo-kapitalismo— ang krisis ng labis na produksyon at krisis pinansyal. Ang krisis na ito ang pinakamalubha sapul ng pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Masusukat ang lubha ng krisis na ito sa potensyal na maging pangkalahatan ang paninibasib at pagkatunaw sa buu-buong mga ekonomya tuwing magaganap ang krisis sa labis na produksyon at pinansyal na pagbagsak sa alinmang bahagi ng mga atrasadong ekonomya at maunlad na mga kapitalistang bansa.

Sa ilalim ng neoliberal na patakaran ng globalisasyon ng “malayang pamilihan”, ang pandaigdigang sistemang kapitalista ay umabot na sa punto kung saan ang pagputok ng krisis sa alinmang rehiyunal na ekonomya ay nauugnay at bumubwelta sa isa’t isa tungo sa pagkitid ng pandaigdigang pamilihan sa kapinsalaan ng lahat. Ang saligang problema ng imperyalismo ay ang pagpiga ng monopolyong burgesya ng maksimum na tubo sa pamamagitan ng pagbabawas ng empleyo at sa kita ng mga tunay na tagalikha ng produkto at sa kalauna’y pagwasak sa pamilihan ng mga produkto sa tunay na ekonomya.

Ang mga bansang atrasado sa Asya, Aprika at Latina Amerika gayundin ang mga umatras na mga ekonomya ng dating blokeng Sobyet ang pinakamalupit na hinahagupit ng pangkalahatang krisis ng kapitalismo. Ang mga ekonomyang ito ay nasa matagalang depresyon ang produksyon at labis na umaasa para iahon ang ekonomya sa pangungutang sa mga imperyalistang bangko at institusyong pinansyal.

Ang tatlong sentro ng monopolyo-kapitalismo: ng US, Japan at European Union—ay nasa pamalagiang resesyon at depresyon. Lahat ng mga ekonomyang ito ay tinamaan ng panloob na krisis at pagkitid ng merkado at pamumuhunan.

Ang US ang pinakamalaki at nangunguna sa mga ekonomyang ito. Samantala, ang pangalawa sa pinakamalaking ekonomya, ang Japan, ay hindi na muling

***“Ang tatlong sentro ng
monopolyo-kapitalismo: ng
US, Japan at European Union
ay nasa pamalagiang resesyon
at depresyon.”***

nakabawi mula sa matagalang resesyon at depresyon na kinasadlanan mula nang pumutok ang ekonomikong bulà ng *Tokyo Stock Exchange* noong 1990.

Samantala, mula Marso 2001, nahirapan nang makaalpas ang US sa matagalang resesyon matapos pumutok ang ekonomikong bulà sa produksyong *high-tech* at nagbagsakan sa *stock market* ang pinalobong halaga ng mga sapi.

Sa walang prenong pagbagsak ng *stock market* sa US, US\$8 trilyon ang natunaw. Tuluy-tuloy ang pagbagsak ng produksyong industriyal nang may panandaling mga panahon ng paglago sa ilang kwarto

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

ng taon. Ang US ay may mahigit US\$6.94 trilyong publikong pagkakautang at mahigit US\$3 trilyong netong utang panlabas.

Kaya ang imperyalismong US ay nang-uupat ng gera at nagpapalahaw ng isteryang kontra-terorismo para bigyang daan ang mga gerang agresyon na magpapasigla sa produksyon para sa gera at mag-aahon sa sadsad nitong ekonomya. Desperado itong ilunsad ang gerang agresyon sa Afghanistan at pagkatapos sa Iraq di lamang para sa estratehikong kontrol sa rekursong langis na mamimina sa rehiyon ng Caspian Sea at Central Asia kundi para sa pagbuhay ng produksyon ng *military-industrial complex* ng US.

Mula ikalawa at ikatlong kwarto ng 2003, nagpakita ang ekonomyang US ng pagbawi mula sa resesyon. Ibinunsod ang paglagong ito ng mga bagong kontratang militar na iginawad ng gubyernong US sa *military-industrial complex* bilang paggantimpala sa sarili sa gerang agresyon sa Iraq.

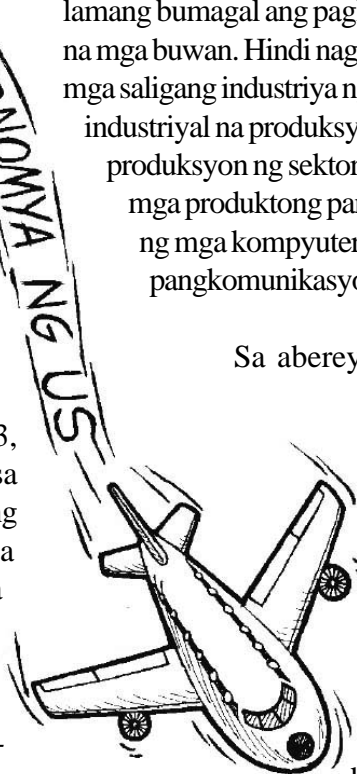
Ang paglagong ito ay nangangahulugan lamang ng paglago ng produksyon at tubo ng *military-industrial complex*. Hindi ito nakalikha ng makabuluhang dami ng trabaho laluna sa manupaktura. Hindi ito nagbunsod ng matagalan ni makabuluhang pagbawas sa trabaho at hindi nagreresulta sa tuluy-tuloy na pagbawi ng nakaratay nitong ekonomya.

Noong Oktubre, inianunsyo ng rehimeng Bush ang paglago ng Gross Domestic Product (GDP) ng US nang 8.2% para sa ikatlong kwarto ng taon. Mula ito sa halos 2% lamang na paglago sa unang anim na buwan ng 2003. Dahil dito, nagsara sa 4.4 % ang kabuuang paglago ng GDP para sa buong taon, mas mataas sa unang tanyang 2-3% pero mas mababa sa 5 % naitalang paglago noong 2002.

Ayon sa estadistika ng US, itinulak ng mas malaking konsumo (6.6%) at pamumuhunan (11.1%) ang naturang paglago. Ang pangunahing tumaas ay ang pana-panahong *demand* para sa mga produktong pangkonsumo tulad

ng mga kotse at iba pang kagamitan. Lumaki rin ang *demand* para sa pabahay (*housing*) at iba pang kagamitang pangtransportasyon, sa partikular, mga bagong eroplano.

Subalit tulad ng dapat asahan, marupok ang tinutungtungan ng paglagong ito. Gumapang at hindi lamang bumagal ang paglago ng ekonomya sa sumunod na mga buwan. Hindi naging signipikante ang paglago sa mga saligang industriya ng US. Nanatiling matamlay ang industriyal na produksyon. Tumaas lamang ng 1% ang produksyon ng sektor ng manupaktura, sa partikular, mga produktong pangkonsumo at *hightech* katulad ng mga kompyuter, *semiconductor* at kagamitang pangkomunikasyon.

Sa abereyds, mas mababa pa rin ang bilang ng mga pabrikang gumagana ngayon kumpara sa nakaraang 30 taon. Lalong pinatingkad ng matamlay na produksyon ang papalaking depisit sa kalakalan ng US. Nitong Nobyembre, habang lumaki ang eksport ng \$1.7 bilyon, ibayong lumaki ang import ng \$2.5 bilyon—bagay na nagpalobo sa depisit sa kalakalan tungong \$47.4 bilyon. Kalakhan ng mga inangkat na produkto ay mga produktong pangkonsumo at mga pyesang pangsasakyan.

Sa gitna ng ipinangangalandakang “rekoberi,” walang nalilikhang bago o dagdag na mga trabaho kung kaya tinagurian ito ng mga ekonomista na “*jobless recovery*”. Sa katunayan, nagaganap ang malawakang pagmasaker ng mga trabaho at lalo pang lumalala ang disempleyo sa US. Sa loob lamang ng nakaraang dalawang taon, mahigit tatlong milyong Amerikano ang nawalan ng trabaho. Nitong Agosto, umabot sa 6.1% ang tantos ng disempleyo, pinakamataas sa nakaraang 20 taon, at bahagya lamang na bumaba ito sa 5.6% sa pagsasara ng 2003.

Ang kasibaan ng monopolyo-kapitalismo sa

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

ganansya ang nag-uudyok dito na patuloy na pigain ang lakas-paggawa para itaas ang produktibidad ng mga manggagawa nang di kinakailangang mag-empleyo ng dagdag o bagong paggawa at tugunan ang lumalaking demand. Sa pagsasara ng 2003, ang produktibidad ng mga empresang US ay tumaas sa 4.1 % habang humaba ang oras ng pagtatrabaho ng 1.5 % at bumaba ang *unit labor cost* ng 0.4%. Gayunman, tumaas ang *compensation rate* sa 2.2 %, mas mataas sa tinayang 1.3 %.

Ang matinding krisis ng imperyalismo ay nagbubunsod ng mga mapandambong na gerang agresyon. Itinutulak nito ang monopolyo-kapitalismo na higit na maging mapanibasib para sa mga bagong larangan ng pamumuhunan, bukal ng murang paggawa at hilaw na materyales, bagong merkado para sa labis nitong produkto at paglawak ng saklaw ng impluwensya.

Matagal nang ninanasa ng US na kontrolin ang rekursong langis sa Iraq, Caspian Sea at Central Asia. Pagkaraan ng Cold War, ang mga tagapaglako ng gera sa Pentagon sa pangunguna ni Paul Wolfowitz, *deputy defense secretary*, ay humahanap ng pagkakataon para ilusot ang pagbabago sa estratehiya at patakarang panlabas ng US para sa panibagong dominasyon ng daigdig bilang nagsosolong *hyperpower*. Nakahanap ng puwang ang US sa insidente ng Setyembre 11 para imolde ang bagong estratehiya ng *full spectrum dominance (FSD)*, *preemptive strike* at gerang walang hangganan sa tabing ng permanenteng gera laban sa terorismo para pakawalan ang panibagong mga gerang agresyon at interbensyong militar sa iba't ibang panig ng daigdig.

Sa katunayan, isinangkalan ng rehimeng Bush ang mga atake noong Setyembre 11 upang salakayin ang Afghanistan at magtayo ng isang lambat ng mga base at istasyong militar ng US sa Central Asia at sa rehiyon ng Caspian Sea upang makontrol ang yamang langis sa mga rehiyong ito at hadlangan ang daloy ng langis patungong Europe at China labas sa mga kontrolado nitong daluyan patungo sa mga Amerikano at British na kumpanya ng langis. Gayundin, nilupig at sinakop ng US ang Iraq upang direktang maangkin ang dambuhalang yamang langis nito, makapagmantine ng mga base militar para kontrolin ang

buong Middle East at panatilihin ang US *dollar* bilang salapi ng mga transaksyon sa langis.

Samantala, sinisingil na ang US ng mataas na presyo sa sariling adbenturismong militar sa Iraq at Central Asia. Nakalubog sa kumunoy ang dalawang paa ng pwersang okupasyon ng US at pwersang kwalisyong pinamumunuan nito sa disyerto ng Iraq at sa di mapagkaibigang-kapaligiran ng Afghanistan.

Sa Afghanistan, ang nagpapanibagong-lakas na Taliban at iba pang pwersang *mujahedeen* ay

"Ang kasibaan ng monopolyo-kapitalismo sa ganansya ang nag-uudyok dito na patuloy na pigain ang lakas-paggawa..."

naglulunsad ng paparaming opensiba laban sa US at mga alyado nito sa NATO. Sa isang banda, mas malawak, determinado at organisado ang hanay na mga pwersang Iraqi na hinaharap ng US na tutol sa okupasyon. Ang pagkahuli kay Saddam Hussein ay di nagpatigil sa paglaban ng mamamayang Iraqi kundi lalo lamang nagpaalab ng kanilang determinasyon.

Tulad ng ipinakikita at itinuturo ng karanasan, madaling ginapi at nilupig ng US ang sandatahang pwersang Iraqi at si Saddam Hussein sa isang gerang kumbensyunal at pusisyunal na gumagamit ng mga presisong sandatang *high tech* pero inutil ang mga pwersang okupasyon ng US at mga sandatang *high tech* na harapin ang isang disididong pakikidigmang iregular at gerilya ng isang lumalabang populasyon.

Araw-araw ay lumalaki ang kaswalti ng US mula sa pag-atake ng mga gerilyang Iraqi at ang mga pag-atake ay patuloy na nagiging sopistikado at determinado.

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

Hanggang Disyembre 3, umabot na sa 441 sundalong Amerikano ang napatay dulot ng atake ng mga gerilya. Gayundin, umabot sa 1,209 na sundalo ang nasugatan mula Setyembre. Mahigit 20% ng mga nasugatan ay nagtamo ng malulubhang tama sa ulo habang mas marami pa ang nalumpo. Ang mahigit dobleng pagdami ng mga kaswalti sa panig ng mga sundalong Amerikano nitong nakaraang apat na buwan kumpara sa unang apat na buwan matapos ideklarang tapos na ang gera ay

naghuudyat ng mas organisado at mas mataas na antas ng pakikipaglaban ng mga patriyotikong pwersang Iraqi. Umaabot sa 30 atake ng mga gerilyang Iraqi ang kinakaharap ng mga sundalong Amerikano sa araw-araw.

At ang kalagayang ito ay nagdedemoralisa nang malubha sa pwersang okupasyon ng US sa Iraq. Mula Mayo 1, umaabot na sa 17 sundalo ang kumpirmadong nagpatiwakal. Puu-puo pang mga kaso ng posibleng pagpapatiwakal ang iniimbestigahan ngayon. Mahigit 500 nang sundalo ang pinauwi sa US dulot ng troma sa gera at matitinding problemang sikolohikal. Maliit na bilang lamang ito kumpara sa iniulat na 8,093 pasyenteng natatanggap ng isang ospital-militar sa Germany kung saan karamihan ng mga sundalong Amerikanong nakadestino sa Iraq ay ipinapasok dahil sa depresyon at iba pang mga karamdamang sikolohikal. May mga ulat na hindi sadyang nagpatiwakal ang ilang mga sundalo. Ayon na rin sa sariling imbestigasyon ng US Army, binalak ng iba na sugatan lamang ang sarili sa desperasyong makatakas sa kanilang pagkadestino sa Iraq.

Pinadudugo ng determinadong pakikidigmang iregular ng mga Iraqi ang ekonomyang US. Linggu-linggo ay gumagastos ang US ng US\$1.0 B para tustusan ang sariling pwersang okupasyon at pamayapa. Sa katunayan, binabagabag ngayon ang US ng labis na pagkabanat ng kanyang pwersang militar sa maraming lugar sa ibayong dagat. Ang US Army ay may mahigit 368,000 na sundalo sa 120 mga bansa para sa mga gawaing pamayapa partikular sa Gitnang Silangan. Ang 140,000 tropa nito ay nakadeploy sa Iraq, 34,000 sa Kuwait, 9,600 sa Afghanistan at 5,150 sa Bosnia. Sa kasalukuyan, katumbas ng mahigit kalahati ng mga nasa *active-duty* at sang-kapat ng mga reserba ang nasa ibayong dagat—kalagayan na naglalagay sa US sa pirmeng istatus ng gera.

Asahan na gagamitin ng US ang Iraq na lunsaran at palalawakin ang interbensyon at agresyong militar sa Gitnang Silangan para makaalpas sa kumunoy ng gerang kanyang pinasukan tulad ng ginawa ng US sa gera sa Indotsina kung saan pinalawak nito ang interbensyon at agresyong militar sa buong Indotsina habang iniaatras ang pwersa sa Vietnam. Ngayon pa lamang ay todo ang pang-uupat ng US sa mga bansang Syria, Iran at Libya kaugnay sa pagtatago at pag-iimbak ng huli ng *weapons of mass destruction (WMD)*.

Ang mga aping mamamayan at bansa ang pinakamalaki at pinakamaasahang bukal ng paglaban sa imperyalismo at para sa pambansang kasarinlan at demokrasya. Sila ang naglulunsad ng pinakamatinding paglaban dahil sila ang dumaranas ng pinakamatitinding anyo ng pang-aapi at pagsasamantala. Ang kanilang pakikitunggali sa imperyalismo ang pangunahing kontradiksyon sa kasalukuyan. Sa nakararaming kaso ngayon, ang naturang kontradiksyon ay natatakpan ng pangangayupapa ng mga papet na gubyrno sa imperyalismo.

Ngayon, nasa mga bansa sa Ikatlong Daigdig matatagpuan ang mga partido at kilusang masang nagsusulong ng armadong rebolusyon. Ang mga ito ay sa Pilipinas, Nepal, India, Peru, Turkey, Colombia, Iraq, Afghanistan, Tamil Eelam at iba pa. Ang armadong rebolusyon ay maaaring malawakang lumaganap tulad

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

ng apoy sa parang, simbilis ng paglubha ng pandaigdigang krisis at ng pananalasa ng US. Lubhang mahalaga ang paglaganap ng armadong rebolusyon, laluna ng mga matagalang digmang bayan sa mga bansang agraryo, dahil mapuputol nito ang mga galamay ng imperyalismo at maihahanda nito ang proletaryado sa mga imperyalistang bayan upang balang araw ay mapuruhan ang monopolyong burgesya.

Sa mga mayor na imperyalistang bansa at mga minor na kapitalistang bansa, may malawakang mga welga ng manggagawa at mga aksyong protesta ng mamamayan sa pangkalahatan laban sa kalagayang pang-ekonomya, panlipunan at pampulitika. Noong nagwawala ang US para maglunsad ng gerang agresyon laban sa Iraq, maraming pagkakataong nagbangon ang daan-daang libo at milyun-milyong mamamayan sa mga mayor na kabisera ng mga imperyalistang bansa, kabilang ang US, United Kingdom, Spain at Italy. Sa ruok nito noong Pebrero 2003, tatlumpung milyong mamamayan ang nag-aklas sa loob ng dalawang araw sa buong mundo.

Ang sukdulang pagsasamantala at pang-aapi sa ilalim ng islogan ng globalisasyon ng “malayang pamilihan,” at “gera laban sa terorismo” ay nag-uudyok na sa mamamayan ng daigdig na lumaban at magkaisa upang labanan ang imperyalismong US at pigilin ang ibayo pa nitong pagsasamantala at pang-aapi sa kanila at ang pagbubunsod nito ng panibagong digmaang pandaigdig. Ilang panahon na lamang ay tuluy-tuloy nang makapagpapanibagong-sigla ang malawak na kilusang anti-imperyalista para sa pambansang pagpapalaya, demokrasya at sosyalismo.

Hinaharap at mga Tungkulin ng Rebolusyonaryong Armadong Pakikibaka sa Rehiyon

Sa kalahatan, nakumpleto na sa buong bayan ang maagang bahagi ng estratehikong dependensiba ng ating digmang bayan. Nasa yugto na tayo ng pagpapaunlad ng mga rekisito ng gitnang bahagi ng estratehikong

dependensiba.

Para makumpleto ang gitnang bahagi, mahalagang kamtin ng mga rebolusyonaryong pwersa ang mga target ng Tatlong Taong Plano ng Komite Sentral para sa mga taong 2003 hanggang 2005—ang pagsaklaw sa

halos lahat ng mga distrito laluna sa mga estratehikong lugar, pagtatayo ng sapat na bilang ng laking-kumpanyang mga larangang gerilya, pagpapaunlad ng mga platun bilang saligang pormasyon ng BHB, pagpapabilis ng pag-oorganisa sa masa, at pagpapasigla ng rebolusyong agraryo. Subalit hindi pa ito ang kabuuan ng gitnang bahagi. Kailangang umabante pa sa pagsisinsin sa antas ng munisipalidad.

Ang pagkukumpleto sa kalakhan ng mga tungkulin sa gitnang bahagi ng estratehikong dependensiba ang susi para mabilis na makaabante sa bago at mas mataas na antas ng estratehikong dependensiba—ang pagsisinsin ng latag ng pakikidigmang gerilya sa munisipalidad—ibig sabihin, ang pagtatayo ng platun kada munisipalidad. Sa yugto pa lamang na ito makukumpleto ang mga rekisito ng gitnang bahagi at maitatakda na natin sa mga susunod na tatlong taong plano ang pag-abante sa pagsisinsin kada munisipalidad na may pagtanaw sa susunod na estratehikong yugto.

Humigit-kumulang inadres ng KRTK sa dokumentong *Mga Usapin sa Estratehiya sa Kondukta ng Rebolusyonaryong Pakikibaka sa Timog Katagalugan sa Kasalukuyang Yugto ng Digmang Bayan* ang mga suliranin at usapin sa estratehiya na kailangang lutasin sa ating rehiyon sa kasalukuyang yugto ng ating digmang bayan para makaabante sa susunod na yugto. Iminapa ng dokumento humigit-kumulang, ang estratehikong patutunguhan ng pagsusulong natin ng armadong pakikibaka sa darating na 10-15 taon at ang mga rekisito sa ideolohiya, pulitika at organisasyon na kailangang punuan habang mahigpit na ikinukunsidera ang mga ispesipikong sirkunstansya na kinapapalooban ng paglulunsad natin ng

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

pakikidigmang gerilya batay sa kongkreto kalagayan ng Timog Katagalugan.

Habang di nawawala ang mas malayong tanaw sa *medium term*, sa kagyat na panahon, kailangang pagsikapan ng lahat ng bahagi ng organisasyon ng Partido ang pagkakamit ng mga itinakdang tungkulin at target na nasa tatlong taong plano ng 2003-2005. Sa panibagong pagkakataon, tinatawagan ang lahat na bahagi ng rebolusyunaryong kilusan sa Timog Katagalugan na buong sigasig na iambag ang makakaya para kamtin ang mga target na itinakda ng Tatlong Taong Plano ng Komite Sentral at ang sariling Tatlong Taong Plano ng KRTK.

1. Higit na palakasin ang Partido sa ideolohiya at patuloy na itaas ang teoretikong edukasyon ng kasapian sa Marxismo-Leninismo-Maoismo.

Mahalagang rekisito ang isang malakas na organisasyon ng Partido sa ideolohiya sa lahat ng antas para matugunan nito ang mga ispesipikong tungkulin at gawain sa pamumuno sa armadong pakikibaka, kilusang masa at nagkakaisang prente.

Ang dati nang iniuukol na pansin sa pagpapalaganap ng tatlong antas ng edukasyong pampartido ay dapat ipagpatuloy at higit na pag-ibayuhin. Bigyan ng masusing pansin ang pagpapalakas ng mga makinarya sa edukasyon at instruksyon sa lahat ng antas at paunlarin ang mga pamamaraan sa instruksyon para sa maramihang pagpapaaral na gumagamit ng pinasimple pero epektibong tipo at paraan ng mga pantulong-biswal at presentasyon na nagmamaksimisa sa kasalukuyang iniunlad ng teknolohiya sa impormasyon.

Dapat pagtapusin ang lahat ng kadre ng Partido sa intermedya at abanteng kurso. Isang positibong bagay na umabot na sa batayang antas ang pagpapalaganap ng intermedyang kurso at sa maraming mga kaso ay umabot na sa antas ng mga komiteng seksyon ng Partido na bibigay ang abanteng kurso.

Patuloy na magiging paulit-ulit na suliranin ang pagpapatapos sa libu-libong kasapi at daan-daang kadre ng Partido sa batayan, intermedyaryo at abanteng kurso kung walang pag-uukol ng pansin ang mga komite ng Partido na buuin ang mga kinakailangang makinarya sa edukasyon at instruksyon at magtalaga ng personel para palakasin ito.

Kaugnay nito, ang mga istap sa edukasyon at instruksyon mula sa antas ng larangan at mas mababa ay dapat itataga para mag-ukol ng prayoridad sa pagpapalaganap ng batayang kurso at kurikulum ng Partido. Sa parehong layunin, ang mga istap sa instruksyon mula sa antas ng rehiyon hanggang probinsya ay dapat mag-ukol ng prayoridad para sa pagpapalaganap at higit na pagpapaunlad ng kaparaanan sa instruksyon sa intermedya at abanteng kurso ng Partido habang ibinibigay ang mga kinakailangang tulong sa pagsisistematisa ng batayang kurso at kurikulum.

Dapat pamunuan at subaybayan ng komiteng rehiyon ang pagpapalaganap ng intermedya at abanteng kurso.

May signipikanteng nagawa at pag-abante na ang Partido sa rehiyon para patuloy na pasiglahin at pukawin ang interes ng kasapian sa pag-aaral ng teorya at ilapit ang MLM sa kanilang karanasan. Una, regular na inilalathala sa pangrehiyong teoretikong dyornal, ang

Rektipikasyon, ang mga lagom na karanasan sa iba't ibang larangan ng gawain kabilang ang ilang usaping teoretikal. Pangalawa, isinasagawa ang pagsasalin sa Pilipino ng mga akda ni Mao Zedong at isinalibro sa serye ng mga publikasyong *Mao Serye* at sinisimulan na ring isalin ang mga akda ni Jose Maria Sison na palalaganapin sa serye ng mga publikasyong *JMS Serye*.

Matagumpay na naidaos ang Kumperensya sa Gawaing Masa. Ibayong nagkonsolida ang kumperensya sa mga kadre ng rehiyon, nagtaas sa teoretikal na pag-unawa sa maraming usapin sa ekonomya at pulitika, at

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀Mula sa nakaraang pahina

nagsistematisa ng karanasan ng rehiyon sa larangang ito. Higit na lumalim ang pag-unawa ng Partido sa moda ng produksyon sa mga mayor na agrikultural na pananim, sa ekonomyang pampulitika ng malapyudalismo batay sa praktikal na ekonomiya ng mga nasabing pananim, at mahigpit na nagkaisa sa teoretiko at ekonomikong batayan ng programa sa nasyunalisasyon at rebolusyong programang agraryo ng Partido.

Sa kalahatan, may isang antas na ng pagtukoy ng ugat sa ideolohiya ng pag-iral ng konserbatismo. Ginagawa na ang mga pagtutuwid at puspusang nagsasagawa ng pakikibaka para ganap na mabunot ito. Kaugnay nito, ang mga namumunong komite sa iba't ibang antas ay gumagawa ng paglalagom at pagkilatis ng sariling karanasan para tukuyin ang mga partikular na anyo at ang pinagsisibulan ng konserbatismo para epektibong mabaka at mabunot ang ugat.

Pinalalakas ang internal na propaganda sa loob ng Partido at sa lahat ng mga yunit ng hukbong bayan para itaas ang pampulitikang literasiya, patalasin sa pulitika at patibayin ang makauring proletaryong paninindigan para

sa mga adhikain ng Partido at rebolusyon.

Kaalinsabay, dapat patuloy na palakasin ang kalidad at komposisyon ng mga komite at yunit ng Partido sa hukbong bayan. Isang paraan ay patuloy na magtalaga ng mga kadreng intelektwal at manggagawa sa mga yunit ng hukbong bayan at sa mga gawain sa kanayunan mula sa kalunsuran para paunlarin ang kakayahan nito sa pamumuno, internal na gawain sa edukasyon, propaganda at kultura at kumprehensibong gawain sa ideolohiya.

Malalaking hamon ang kailangan nating harapin sa kasalukuyan. Dapat mahigpit nating sapulin na ang pagbubuo sa Partido, una sa lahat, ay pagbubuo sa ideolohiya.

2. Magpunyaging isulong ang digmang bayan sa panibago at mas mataas na antas sa pamamagitan ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilyang sinusuportahan ng malawak na mamamayan.

Inaani na natin ang positibong bunga ng pagrereistructura ng mga sandatahang iskwad na pampropaganda para bigyang daan ang pagpapaunlad ng mga platon bilang saligang pormasyon ng hukbong bayan. Ang pagbubuo ng mga platon-SYP at platon-SDG kaakibat ng pagtatayo ng mga lakas-kumpanyang mga larangang gerilya ay nagpaibayo sa kakayanan ng hukbong bayan sa mga gawain sa pagsusulong ng armadong pakikibaka, pagtatayo ng base at rebolusyong agraryo. Sa mga pormasyong platon at lakas-kumpanyang mga lager, nagkaroon ng mataas na inisyatiba at pleksibilidad ang hukbong bayan para harapin at mangibabaw sa paulit-ulit na pagsalakay ng kaaway at sa proseso, mapreserba ang lakas at muling makapagpalakas sa maraming bahagi.

Sadyang nagbigay ng panandaliang kahirapan ang dagsa at matagalang deployment ng mga pwersang militar at pulisya na nakaumang sa mga larangang gerilya na naging pokus ng kanilang pananalakay. Matapos ang isang haba ng panahon, nasimulang magamay at matutunan ng mga yunit ng hukbong bayan kung paano

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

gagamitin ang mga paborableng salik ng tereyn, kilusang masa at nagkakaisang prente para paluwagin ang matagalang pagkubkob at makahanap ng puwang para pinsalain ang nananalakay na kaaway sa mga maingat na plinanong taktikal na opensiba.

Samantala, may buting idinulot ang kabilang mukha ng mga kahirapang naranasan ng mga larangang gerilyang sinalakay. Higit na napanday at nasala ang ating hukbong bayan. Dinalisay ng mga pagsubok na ito ang kasalukuyang komposisyon ng ating hukbo. Dumaan sila sa pandayang apoy ng rebolusyunaryong pakikibaka at higit na matatag ang kapasyahang isulong ang pakikidigmang gerilya.

Sa katulad na paraan, ang baseng masa ay dumaan din sa kahalintulad na pagpapanday at pagdalisay. Maaaring pansamantalang napakalma at naparalisa ang ilang bahagi ng baseng masa ng malupit na teror na pinakawalan ng kaaway. Subalit hindi kailanman ganap na nasupil ang kanilang paghihimagsik sa karumal-dumal na kalupitan ng mga nag-ooperasyong militar. Lagi silang handang magbigay ng tulong sa rebolusyon sa palihim na paraan at tangkilikin ang mga pwersang gerilya na bumabalik sa kanilang lugar para kumpunihin ang mga gawaing nagulo at winasak ng kaaway.

Labis-labis ang pagkakahiwalay ng mga kaaway tuwing ilulunsad nila ang mga operasyong paghanap at paglipol sa mga pwersang gerilya. Binabalingan nila ang masa para mapagtakpan ang kanilang kabiguan. Hinubad na nila ang anumang pagkukunwaring kunin ang puso't isipan ng mamamayan sa pamamagitan ng panlilinlang. Dahas at pananakot ang kanilang sandata para pigilin ang paglahok ng mamamayan sa rebolusyon bagay na higit na nagdedemoralisa sa mga karaniwang sundalo. Kaya hindi kataka-taka na sa tuwing matatapos ang mga operasyong militar ay naiwan ang mahabang listahan ng mga paglabag sa karapatang-tao at paparami ang

kumikilos para tutulan at itaboy ang kanilang presensya sa isang lugar.

Kahit sa inabot na ruok ng kasalukuyang deployment ng kaaway sa rehiyon, kapos ang kanilang epektibong lakas-pangkombat para sabay-sabay na saklawin ang malalakas na bahagi ng mga larangang gerilya sa rehiyon. Nagtatagumpay sila sa isang panahon na itaboy ang mga pwersang gerilya sa ilang tipak na teritoryo pero inoobliga silang magtali ng kalahati ng kanilang pwersa sa pagbabantay ng kanilang mga kampo at ditatsment upang hawakan ang isang lugar. Samantala, gumagawa ng taktikal na paglilipat ng pwersa ang hukbong bayan tungo sa mga lugar na higit na maluwag at nag-iiwan ng katamtamang laking pwersa para patuloy na ikutan at imantine ang lugar na pansamantalang ginulo at hinahawakan ng kaaway.

***"Higit na napanday at
nasala ang ating hukbong
bayan. Dinalisay ng mga
pagsubok...ang
kasalukuyang komposisyon
ng ating hukbo. "***

Hinaharap ng kaaway ang limitasyon ng tropang maitatalaga sa kombat kapwa sa taktikal at estratehikong sitwasyon. Kainaman na ang mula sa isang linggo hanggang isang buwan ang kaya nilang isustineng operasyong kombat na inisyatiba ng brigada o Southern Luzon Command (SOLCOM). Kinakailangan nilang mamili

kung iiwanan o magbabawas ng tropa mula sa isang lugar na hinawakan nila upang salakayin naman ang mga pwersang gerilya sa ibang lugar.

Sa isinagawang *strike* at *combat operations* sa Paluan, Mindoro Occidental noong Enero, halimbawa, kulang sa dalawang batalyong komposit na pwersa mula Mindoro Oriental ang kinaya lamang tipunin ng 204th Brigade na tumagal ng 10 araw at pagkatapos ipinaubaya ng brigada sa kumand ng batalyon ang pagsustine ng *combat operations* ng panibagong 1 buwan pa. Ni isa mang pwersang gerilya ay walang nahagip ang nasabing *combat operations* na ito na dinirehe ng brigada at Solcom.

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

Sa pagkukumpleto ng latag ng mga larangang gerilya sa 23 kongresyunal na distrito ng 10 probinsya ng rehiyon at pagdoble ng kasalukuyang bilang ng mga larangang gerilya, higit na titingkad ang pagkabanat ng pwersa ng kaaway at higit na lalaki ang mga bentahe ng hukbong bayan sa opensa at depensa. Nangangahulugan ito na kailangang doblehin natin ang kasalukuyang bilang ng hukbong bayan para maabot ang kritikal na bilang ng BHB sa rehiyon at buksan ang mga posibilidad para mabilis na makahakbang tungo sa pagsisinsin sa munisipalidad sa mga susunod na tatlong taong plano. Ang mga pultaym na gerilya ay dapat suportahan ng higit na maraming partaym na milisya at mga komite sa depensa ng mga organisasyong masa bilang mga handang reserba.

Tungo dito, ilunsad ang paparaming mga taktikal na opensibang kayang ipagwagi. Ang mga platung-SDG at mga platung-SYP ay laging makakahanap ng puwang na banatan at durugin ang nakahiwalay at mahinang bahagi ng mga pwersa ng kaaway—sila man ay nakahimpil o nagkakampo o kaya’y nagpapatrulya at nag-ooperasyon. Gamitin ang superyoridad ng ating paniktik na isang kilusang masa para i-sero ang mga target. Kailangang higit na doblehin ang kasalukuyang lakas-pamutok ng hukbong bayan para armas ang mga bagong yunit na mabubuo. Dapat umasa sa mga taktikal na opensiba sa pagpapalitaw ng kinakailangang sandata. Ang kaaway ang ating bukal na armori na pagkukunan ng kinakailangang sandata at gamit-militar.

Ang mga teritoryal na kumand ng BHB ay dapat pansinin ang pagtataas ng kalidad ng mga pagsasanay at edukasyon sa pulitika at militar. Kailangang mabilis na magparami ng mga may kakayahang kadreng militar at mga upisyal sa pulitika. Kailangang itaas ang kalidad ng gawaing pampulitika sa loob ng hukbong bayan sa pamamagitan ng pagtatayo ng mga seksyon sa pulitika, ikultiba ang mulat na disiplinang bakal at isabuhay ang tatlong demokrasya sa loob ng hukbo. Sa ganito mapapanday natin ang isang hukbo na matatas sa pulitika, disiplinado sa organisasyon at mataas ang diwang mapanlaban.

Isagawa din ang tuluy-tuloy na kampanya para

tangkilikin at mahalin ang hukbong bayan at reklutahin ang pinakamahuhusay na anak ng bayan sa sandatahang pakikibaka.

3. Mapangahas na palawakin at konsolidahin ang baseng masa ng rebolusyon kakabit ng pagsusulong ng masiglang pakikibakang antipyudal at rebolusyong agraryo.

Masigasig na magsikap na paabutin sa 100,000 ang organisadong baseng masa ng rebolusyon sa saklaw ng ating mga larangang gerilya. Ang bilang na ito ay malayo pa sa kalahating milyon na hinahangad nating kamtin sa 10-15 taon pero naglalapit sa kritikal na organisadong lakas ng baseng masa sa pinauunlad na

***“Ang baseng masa ay
dumaan din sa kahalintulad
na pagpapanday at
pagdalisay...Lagi silang
handang magbigay ng
tulong sa rebolusyon sa
palihim na paraan...”***

gitnang bahagi ng estratehikong dependensiba para masiguro ang sustenidong igpaw ng pagsulong ng rebolusyunaryong pakikibaka sa rehiyon. Nangangahulugan ito ng humigit-kumulang kalahating milyon na saklaw ng rebolusyunaryong pamumuno at impluwensya.

Para iehersisyo ang malakas na pamumuno sa mamamayan, kakailanganin nating itayo ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa antas ng baryo, kulumpon ng mga baryo at munisipalidad. Kailangan nating sumulong mula sa kalakhan ay antas grupong pang-organisang bayan tungong mga komite at ganap na mga samahang masa sa saklaw ng mga larangang gerilya. Kailangan nating paunlarin ang maraming tipak ng

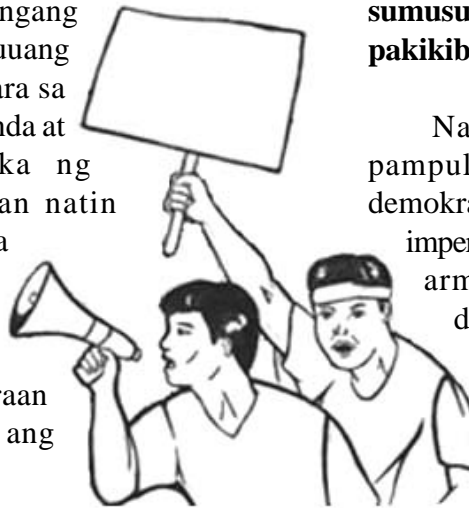
Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

malalakas na lokalidad sa mga larangang gerilya na magiging sentro ng lakas pampulitika at pakikibaka ng ating baseng masa.

Ang idinaos na Kumperensya sa Gawaing Masa ay nagbukas ng maraming posibilidad at potensyalidad para mas pursigidong isulong ang rebolusyong agraryo at kilusang antipyudal sa kumprehensibong paraan at kaugnay sa mga tungkulin ng armadong pakikibaka, at ng pagpapalakas at pagtatanggol ng ating base mula sa paulit-ulit na pagsalakay ng kaaway. Itinuro din nito ang daan kung paano kakamtin ang mabilis na pagpapalawak at pag-oorganisa sa mamamayan.

Malaki pa ang kailangang gawin para itaas ang kabuuang kakayahan ng kilusan para sa pangkalahatang propaganda at edukasyon sa pulitika ng mamamayan. Kailangan natin maksimisahin ang bukas na mga daluyan para sa masaklaw na propaganda at magpaunlad ng bago at mapanlikhang pamamaraan para mabilis na abutin ang pinakamalawak na bilang.

Kailangan natin ng papalaking bilang ng mga boluntaryong intelektwal at manggagawa na magpapatalaga sa mga gawain sa kanayunan at sa sandatahang pakikibaka. Malaki ang tulak na magagawa nito para umigpaw ng ibayong ulit ang mga gawain ng Partido sa kanayunan at sa hukbo.

Samantala, dapat mahigpit nating hawakan ang susi sa mabilis na paglawak at pagtatag ng mga gawain sa kanayunan. Tuluy-tuloy na mapupukaw ang masang magsasaka sa rebolusyunaryong pakikibaka kung kumprehensibong maisusulong ang rebolusyong agraryo at mga pakikibakang antipyudal sa papapalawak na saklaw sa kanayunan. Sa landas lamang na ito mapag-aapoy ang kanilang rebolusyunaryong enerhiya para masiglang lumahok sa armadong pakikibaka at itaguyod ang

demokratikong rebolusyong bayan.

Ang garantiyang moog ng rebolusyon ay ang malakas na baseng masang aktibo sa pulitika, militante at walang-takot na lumalaban sa bawat pagsalakay ng kaaway at aktibong lumalahok at nagtataguyod ng armadong rebolusyon. Malilikha ang gayong base kaakibat ng pagsusulong ng mga saligang interes ng kilusang magsasaka—ang pagtugon sa pundamental na usapin sa lupa at ang pagpawi ng pyudal at malapyudal na pagsasamantala’t paniniil.

4. Isustine ang pagsulong ng masigla at militanteng kilusang antipasista at anti-imperyalista sa kalunsuran na mahigpit na nakaugnay at sumusuporta sa kilusang antipyudal at armadong pakikibaka sa kanayunan.

Nagbigay ng di matatawarang suportang pampulitika ang sustenidong pagsusulong ng demokratikong kilusang masang antipasista, anti-imperyalista na nakaugnay sa kilusang anti-pyudal at armadong pakikibaka sa kanayunan. Ang demokratikong kilusang masa sa kalunsuran ang pinakamalawak at pinakakumprehensibong nagtatambol at nagtatahi ng mga saligang isyu at interes ng mamamayan at naglalapit sa kanila sa tanging rebolusyunaryong solusyon ng mga sakit ng lipunan—ang armadong pakikibaka.

Sa maraming kaso, pinapurok ng antipasistang kilusang masa at kampanya ang kontra-rebolusyunaryong opensibang militar na nakaumang sa mga larangang gerilyang target ng pagsalakay, nagpaluwag sa sitwasyon ng mga pwersang gerilya at nagbando sa malawak na mamamayan sa atosidad ng pasistang kaaway.

Pinalalawak at itinaas ng kilusang anti-imperyalista ang antipasistang pakikibaka ng mamamayan. Malinaw na nailantad at iniugnay ang pasistang karahasan ng estado at ang pagkapapet ng rehimen sa imperyalistang pang-uupat ng gera na sinasangkalan ang paglaban sa diumano pandaigdig na terorismo. Ang pananalasa ng globalisasyon ng “malayang pamilihan” sa kabuhayan ng

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

mamamayan ang maliwanag na pruweba ng terorismo sa ekonomya na pinakakawalan ng imperyalismo sa mamamayan ng mga bansang atrasado tulad ng pagmasaker ng regular na hanapbuhay, pagkitil sa lokal na produksyon at limitadong manupaktura, pagpatupad ng mga mapanupil na batas at reglamento para disiplinahin ang paggawa at ibayong denasyunalisasyon at de-industriyalisasyon ng ekonomyang malapyudal.

Pinalalalim ng kilusang antipyudal ang pakikibaka ng mamamayan para sa mas kumpleto at puspusang pagbabago ng atrasadong kalagayan at mga lipas nang relasyong agraryo sa kanayunan. Pinukaw nito ang mas determinadong paglaban ng pinakamalaking pwersang masa—ang masang magsasaka—para sa demokratikong rebolusyon.

Kung mahina o wala ang suporta ng mga kilusang ito, madaling maihihiwalay, kikitid at mapupuruhan ng kaaway ang mga armadong pwersang gerilya at madali nang masusupil ang armadong paglaban sa matagalang panahon.

Ang rebolusyunaryong kilusang masa ang nagbibigay ng pampulitikang lakas at lapad para maging isang kilusang masa ang armadong rebolusyon. Sa katulad na paraan, higit na bumubulas ang rebolusyunaryong kilusang masa sa bawat pagsulong ng armadong pakikibaka sa kanayunan.

Habang patuloy na nagtatalaga at naglilipat ng pwersa mula sa kalunsuran para gumanap ng mga gawain sa kanayunan at armadong pakikibaka, dapat pag-ukulan ng pansin ng mga komite ng Partido sa iba't ibang antas ang pagpaparami ng pwersa at kwerpo ng mga kadre, organisador at lider ng rebolusyunaryong kilusang masa sa kalunsuran upang sustenihin at patuloy na itaas ang antas ng kakayanan ng demokratikong kilusan sa kalunsuran na ibigay ang napakahalagang pampulitikang suporta sa kilusang antipyudal at armadong pakikibaka

sa kanayunan. Dapat patuloy na magsanay at magpalitaw ng mga aktibista para sa maraming gawain at tungkulin sa kalunsuran at sa kanayunan. Kaakibat nito, dapat patuloy na buuin ang bag-as ng kilusang lihim—kapwa ng Partido at di-Partido—sa mga organisasyon at kilusan sa kalunsuran at palawakin pa ang impluwensya at pamumuno sa mas malawak na hanay ng mga mamamayan sa kalunsuran.

5. Palakasin ang kabuuang gawaing nagkakaisang prente at alyansa at buuin ang mga rekisito sa pagtatayo ng malawak na nagkakaisang prente para sa armadong pakikibaka.

May batayan para higit na palakasin ang kabuuang gawaing nagkakaisang prente at alyansa sa iba't ibang antas at saklaw sa ating rehiyon. Una, sapat na nakalatag ang mga saligang pwersa ng rebolusyon sa kanayunan at kalunsuran. At pangalawa, nakalatag ang mga sona at larangang gerilya sa signipikanteng bahagi ng kanayunan, kumikilos sa mga estratehikong lugar ang hukbong bayan at may isang antas ng rebolusyunaryong impluwensya at otoridad sa mamamayan doon.

Dapat nating patuloy na buuin at palakasin ang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka, ng progresibong alyansa ng masang anakpawis at petiburgesyang lungsod, ng patriyotikong alyansa ng mga progresibong pwersa at panggitnang burgesy, ng mabuway at di istableng alyansa sa hanay ng mga reaksyunaryo, at ng pagsamantala sa bitak sa hanay ng mga reaksyunaryo para ihiwalay at banatan ang pinakasagadsarin.

Ang eleksyon sa Mayo ay nagbubukas ng maraming posibilidad para buuin ang iba't ibang tipo ng ugnayan, kooperasyon at alyansa sa iba't ibang antas at saklaw sa mga progresibo at reaksyunaryong kandidato. Nagbubukas din ito ng maraming potensyalidad para sa ibayong pagpapalakas ng saligan, progresibo at patriyotikong alyansa sa iba pang mga pwersa at elementong progresibo at makabayan.

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

Nilinaw na ng ating Partido ang wastong patakaran at pakikitungo sa burges na eleksyon. Nilinaw ng Partido ang mga kundisyon kung paano mapanlikhang maipatutupad ang rebolusyunaryong dalawahang taktika at kung paano ilalapat ang mga taktikang nagkakaisang prente sa burges na eleksyon. Dapat nating masusing pag-aralan ang mga partikular na kalagayan at tayô ng mga bagay para mapanlikhang ilapat ito sa ispesipikong

***“Nais busalan ng kaaway
ang pampulitikang
pamamahayag ng mga ligal
na organisasyon at alyansa
sa kalunsuran para itago
ang kabulukan at karahasan
ng estado sa mamamayan.”***

mga kalagayan. Dapat patuloy na anihin ang anumang tagumpay na makakamit sa mga ugnayang ito, gaano man kapanandalian, pagkatapos ng eleksyon.

Patuloy na palakasin ang mga sektoral at multi-sektoral na organisasyon at alyansa. Patuloy na magtalaga ng mga pultaym na personel sa mga alyansa at organisasyong ito. Isa sa dapat bigyan ng prayoridad ay ang pagbubuo ng mga alyansa na nagtataguyod ng karapatang-tao at talagahan ito ng sapat na tauhan para epektibong magampanan ang mga itinakdang tungkulin.

Nais busalan ng kaaway ang pampulitikang pamamahayag ng mga ligal na organisasyon at alyansa sa kalunsuran para itago ang kabulukan at karahasan ng estado sa mamamayan. Kaya nagsasagawa ito ng mga asasinasyon at pagdukot sa mga lider at kasapi nila para sapilitang patahimikin. Subalit bigo ang estado na itaboy sa sulok at pamamaluktot-sa-takot ang mga lider ng mga organisasyong ito. Sa bawat lider at kasapi nila na

pinapaslang ng kaaway, paparaming hanay ang pumapagitna para ituloy ang laban ng mga nabuwal nilang lider at kasapi. Higit na nagiging pursigido ang paglaban ng mga mamamayan at ibayong nalalantad ang marahas na katangian ng rehimen at estado ng mga burges-kumprador at panginoong maylupa.

May nabuksang bagong larangan ng pakikibaka ang pagtatayo ng Joint Monitoring Committee (JMC) na susubaybay sa pagpapatupad ng CARHRIHL. Mas mapapalawak ang daluyan para harapin at panagutan ng reaksyunaryong rehimen ang mga paglabag sa karapatang-tao ng pwersang militar, pulisya at paniktik at dalhin sa arenang internasyunal ang pansin kaugnay sa sistematikong panunupil ng naghaharing rehimen sa mga progresibo at makabayan. Mahihikayat ang mga kamag-anak ng mga biktima ng mga karahasang militar na dumulog sa JMC para iadres ang kanilang mga karaingan at makuha ang katarungan.

Ang pagpupukaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa iba’t ibang seksyon ng petiburgesyang lungsod ang isa pa sa dapat pag-ukulan ng pansin. Dapat patuloy silang hikayating sumuporta sa pakikibaka ng mga uring inaapi at pinagsasamantalahan habang isinasagawa ang mga kaukulang hakbang sa pag-oorganisa sa kanilang hanay at pagsusulong ng kanilang kilusan. Sa partikular, bigyan ng pansin ang pagpupukaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa mga taong simbahan at isulong ang ispesyal na kilusan ng mga Kristiyano gayundin ang pagpupukaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa mga guro, manggagawang pangkalusugan, maliliit na kawani, abogado, pamamahayag, syentista at iba pang propesyunal na may substansyal na impluwensya sa paghuhubog ng opinyong publiko.

Sa bag-as ng malawak na demokratikong kilusang masa, patuloy na buuin ang mga alyadong organisasyon ng NDFP. Ang NDFP ang pinakakonsolidadong bahagi ng pambansang nagkakaisang prente. Ito ang magtitiyak na patuloy na mapapalakas at makokonsolida ang iba’t ibang tipo ng ugnayang bilateral at multilateral na papasukan ng Partido at rebolusyunaryong kilusan nang di natatalian ang inisyatiba at naikukumpromiso ang integridad at kasarinlan.

Sundan sa kasunod na pahina ▶

◀ *Mula sa nakaraang pahina*

Samantala, dapat mag-ukol ng pansin sa pag-aasikaso ng gawaing pampulitika sa hanay ng mga sundalo ng kaaway para hikayatin ang paglakas ng demokratiko at makabayang agos sa loob ng hanay nila. Ang talamak na kabulukan, disgusto at demoralisasyon sa hanay ng mga mababang upisyal at karaniwang sundalo ang nagtutulak sa paglitaw ng kilusan para sa isang seryosong pagrereporma sa reaksyunaryong oryentasyon, doktrina at organisasyon ng AFP at PNP. Kailangang magtalaga ng kadre na tututok at susubaybay sa ganitong gawain.

6. Patuloy na buuin at palakasin ang Partido sa organisasyon at paunlarin ang proletaryong tatak ng istilo ng paggawa sa loob ng mga komite ng Partido batay sa mga prinsipyo ng demokratikong sentralismo.

Magsikhay na paabutin sa 10,000 ang kasapian ng Partido sa rehiyon. Ito'y isang signipikanteng paghakbang tungo sa pag-abot sa kritikal na bilang na 100,000 kasapian ng Partido sa *medium term* na 10-15 taon para epektibong mapamunuan ang kritikal na organisadong lakas-masa na isang milyon at 5 milyong baseng masa sa 11.6 M populasyon ng Timog Katagalugan.

Sa dokumentong *Mga Usapin sa Estratehiya...*, nagbigay ang ating Partido sa rehiyon ng puwang para kamtin ang target sa *medium term* sa isang paborable at di-gasinong paborableng sitwasyon. Ang pagkakamit natin ng target sa Tatlong Taong Plano ay tinatayang magbubukas ng malaking probabilidad para sa ibayong

pagbilis ng pagsulong at pagpupuno ng mga salik sa gitnang bahagi ng estratehikong dependensya.

Kaugnay nito, masigasig na tupdin ang mga tungkulin sa organisasyon.

Nanatili ang patakaran nating *mapangahas na palawakin ang Partido nang di pinapapasok ang isa mang di kanais-nais*. Mulat na isabalak ang pagrerekluta ng paparaming bilang ng mga manggagawa at mga intelektwal sa kalunsuran habang hindi binabawasan ang kumpas ng rekrutment sa mga batayang uri sa kanayunan at kamtin ang mainam na proporsyon nila sa loob ng Partido. Mulat ding buuin ang Partido sa iba pang maralita sa kalunsuran habang malaking bulto ang iniuukol sa pagbubuo ng Partido sa mga sona at larangang gerilya sa kanayunan.

Kamtin ang higit sa dalawang ulit na paglaki ng bilang ng mga sangay ng Partido sa lokalidad at patuloy na palawakin at palakasin ang mga batayang organisasyon ng Partido. Krusyal ito sa pagtatayo ng pinakamalawak at pinakamalakas na ugnay at pamumuno ng Partido sa mamamayan.

Kaakibat nito, patuloy na magsanay ng paparaming kadre para sa iba't ibang antas at saklaw ng responsibilidad at pamumuno. Kailangan natin ng dobleng bilang ng kadre mula sa seksyon at pataas. Bigyan ng pansin ang mabilis na konsolidasyon, pagsasanay at edukasyon sa pamamagitan ng regular na pag-iiskwela sa mga regular at ispesyal na kurso ng Partido, mapangahas na pagbibigay ng gawain at responsibilidad, pagpapatawag ng mga kumperensya at mga diskusyon sa mga usapin sa teorya at pulitika.

"Saan man matalaga, ang mga kasapi ng Partido ay mga huwaran sa katapatan at katatagan, dedikasyon, sakripisyo at katapangan."

Saan man matalaga, ang mga kasapi ng Partido ay mga huwaran sa katapatan at katatagan, dedikasyon, sakripisyo at katapangan. Mulat nilang isinasabuhay ang proletaryong tatak ng paggawa at istilo ng paggawa. Kaugnay nito, laging taglayin ang diwa ng pagiging kritikal-sa-sarili at mulat na bakahin ang mga petiburges na impluwensya na nagpapalakas sa mga tendensya ng indibidwalismo, liberalismo, sektarismo, burukratismo at iba pang kontra sa proletaryong istilo ng mahirap na pakikibaka at simpleng pamumuhay. **K**